

tři
scény
plné
emocí

4/2022

DIVADELNÍ REVUE *DJKT*

OPERA | ČINOHRA | MUZIKÁL | BALET

DJKT.

DIVADLO J. K. TYLA V PLZNI

Milí diváci a vážení předplatitelé,

za pár chvil nás čeká advent, Vánoce a vstup do nového roku. Čeká nás také spousta práce, protože každý z nás se snaží, aby právě konec roku byl pro naše blízké výjimečný. Pokud se rozhodnete i v tomto kouzelném, ale náročném období navštívit jednu z našich tří scén, čekají na Vás inscenace zábavné, napínavé, chytré, romantické i inspiro-

jící. Inscenace, které Vám jistě přinesou nezapomenutelný zážitek. Zážitek, který bude o to intenzivnější, když ho budete s někým sdílet, o který se podělíte. A abyste se mohli podělit stylově, přinášíme Vám vánoční balíčky – bez shonu a stresu obdarujete své blízké, kamarády a známé a zabalíte radost pod stromeček v podobě tří vybraných představení u nás v divadle. Představení se odehrají v jarních měsících a v balíčku je získáte s 20% slevou. Ale ještě předtím alespoň na chvíli zapomeňte na všechny povinnosti a během adventu si vychutnejte například *Českou mši vánoční*, která neodmyslitelně patří k závěru roku a kterou Vám přinášíme se sólisty, sborem, orchestrem i početným dětským sborem ve scénické podobě, nebo Haydnovo oratorium *Stvoření*, jež je společně s oratoriem *Čtvero ročních období* tím nejlepším, co bylo v oratorní literatuře napsáno, či klasický balet *Louskáček* o snu malé Klárky. Kromě adventu a svátků s námi můžete strávit i silvestrovské odpoledne či večer. Na poslední den v roce jsme pro Vás připravili dvě komedie – jednu taneční a druhou muzikálovou – a obě mají co činné s největším dramatikem všech dob Williamem Shakespearem. Velmi zdařilá a oceňovaná taneční adaptace *Zkrocení zlé ženy* Vás pobaví od 15.00 ve Velkém divadle, od 19.00 na Nové scéně se zase Nick Prcka v zábavné a energií nabitě hudební komedii *Něco shnilého!* rozhodne udělat všechno proto, aby byl jednou lepší a slavnější než jeho sok William Shakespeare. Ať si vyberete jedno, nebo druhé určitě nebudete litovat. Vlastně ať už se rozhodnete kdykoliv pro jakékoliv představení, věřím, že Vás svou energií a nasazením strhne a dokáže Vám, že čas strávený v divadle je vždy nezapomenutelný a neopakovatelný.

Milí diváci, přeji Vám kouzelné svátky a veselý a úspěšný nový rok.

Martin Otava
ředitel DJKT

„Všechny naše city,
naše radosti i bolesti,
to všechno v sobě nese
umění. Náš smích
a pláč, dětství i stáří,
naše lásky, naše vzpoury
i usmíření, naše všednos-
ti i svátky, prohry
i vítězství, naše hříchy
i naše slávy, to všechno
je obsahem, slovem, zvukem
a tvarem umění.“

Josef Čapek

Vážený divadelní příteli, pro toto úvodní slovo jsem si dovolila vypůjčit myšlenky Josefa Čapka, protože se s nimi naprosto ztotožňuji. Nejde jen o divadlo, ale o všechna tvůrčí odvětví, která působí na náš život. Ano, vím, že v současné době na nás doléhají praktické stránky života, ale myslím, že očistu, klid a potěšení můžeme nalézt právě v umění. S tímto vědomím jsme také přistupovali k letošní pestré nabídce činoherních titulů. A protože toto číslo časopisu vychází během podzimu, kdy se dny krátí a večery mohou být nevlídné, nabízím místo suchého čtení zábavnou činnost. Vytvořila jsem pro Vás kvíz, kde si můžete k uvedené charakterizaci žánru sami přiřadit správný titul.

- a/ svědomí, odpovědnost, manipulace, pravda, lež
- b/ nadhled, elán, přátelství, trest, ironie, humor
- c/ rozpínavost, ohrožení, samolibost, věda
- d/ zločin, vyšetřování, napětí, podezření
- e/ hravost, zápal, hrdost, férovost, nadšení
- f/ láska, nenávisť, obavy, hudba
- g/ drzost, provokace, morálka, láska
- h/ vtip, chytrost, tolerance, pohádka

- 1/ Klapzubova jedenáctka
- 2/ R.U.R – (vracíme do repertoáru)
- 3/ Past na myši – (obnovená premiéra)
- 4/ Příliš drahý jed
- 5/ Libertin
- 6/ Chytrá horákyňe
- 7/ Jednou hole, jednou na nože
- 8/ Radúz a Mahulena

Myslím, že hravost je základním stavebním kamenem činohry, samo slovo hra už je v ní obsaženo, a proto bych ráda, abyste pocítili radost ze hry nejen při luštění kvízu, ale i během návštěvy našeho divadla. Vedle našich inscenací vymýšlíme a tvoříme i mimorepertoárové aktivity, dovoluji si tedy upozornit na naši letošní novinku – činoherní podcasty. Můžete se v nich dovědět zajímavé informace k jednotlivým inscenacím, poslechnout si rozhovory s našimi i hostujícími umělci či zaměstnanci divadla, zavzpomínat si na plzeňské legendy. Činoherní podcast najdete na našem webu a v podcastových aplikacích.

Pojďme společně zapomenout na svět venku a nechme se unášet na vlnách divadelní fantazie.

Apolena Veldová
šéfká souboru činohry DJKT

Kontakty:

Ředitelství
Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 049

Odd. prodeje a služeb,
předplatné a hromadné objednávky
Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 185, 378 038 186
predplatne@djkt.eu

Denní pokladna
Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň
Po–Pá: 10.00–18.00
tel. +420 378 038 190
vstupenky@djkt.eu

Divadelní pokladna
(hodinu před začátkem představení)
Velké divadlo, Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 128

Nové divadlo, Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 059

Malá scéna, Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 439

Odd. marketingu a propagace
Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 180

DIVADELNÍ REVUE DJKT
vychází 4 x ročně
MK ČR E 14075
Vydává: Divadlo Josefa Kajetána Tyla, příspěvková organizace,
Palackého nám. 2971/30, 301 00 Plzeň – za podpory MK ČR
a Plzeňského kraje
IČ 00078051
Ředitel DJKT: doc. MgA. Martin Otava, Ph.D.
Zřizovatel DJKT: statutární město Plzeň
Odpovědná redaktorka: Bc. Martina Drbušková
Grafické zpracování: Michal Světlík
Foto: Irena Štěrbová, archiv DJKT (není-li uvedeno jinak)
Sazba: Miroslav Herejk
Tisk: Typos, tiskařské závody, s.r.o.
4/2022 vychází 18. listopadu 2022.
Uzávěrka 21. října 2022. Změna programu vyhrazena.

Správné odpovědi:

a4; b7; c2; d3; e1; f8; g5; h

DIVADELNÍ REVUE

OPERA | ČINOHRA | MUZIKÁL | BALET

OBSAH

- 2-3 **Nově na repertoáru / činohra**
Klapzubova jedenáctka
- 4-5 **Nově na repertoáru / opera**
Dalibor
- 6-7 **Nově na repertoáru / činohra**
Jednou hole, jednou na nože
- 8-9 **Premiéry / balet**
Louskáček
- 10-11 **Premiéry / muzikál**
Kozí válka
- 12-13 **Premiéry / opera**
Armida
- 14-15 **Premiéry / činohra**
Past na myši
- 16-17 **Nejsme tady na rekreaci**
Rozhovor s Veronikou Janků
- 18-19 **Měl jsem štěstí na nádherné role**
Rozhovor s Janem Ježkem
- 20 **Cena Thálie pro Lumíra Olšovského**
- 21 **Nominace na Cenu Thálie**
- 22 **11. ročník Cen ředitele DJKT**
- 23 **Nikdy si nemůžete říct, že váš hlas je perfektní**
Rozhovor s Josephem Gansertem
- 24-27 **Mozaika**
- 28-29 **Jubilea**

KLAPZUBOVA JEDENÁCTKA

PODÍVANÁ PRO KLUKY A HOLKY, MALÉ I VELKÉ

Eduard Bass

Premiéra 15. října 2022
na Nové scéně

Dramatizace **Johana Němcová**
Režie **Thomas Zielinski**
Dramaturgie **Johana Němcová**
Dramaturgická spolupráce **Klára Špičková**
Scéna **Lukáš Kuchinka**
Kostýmy **Andrea Králová**
Hudba **Ivan Acher**
Světelný design **Antonín Pflieger**
Asistent režie **Libor Stach**

„Děkujeme za krásné představení – Klapzubova 11. Vše na 1*, opravdu jsme se odreagovali, odpočinuli, zasmáli.“

„Skvělé, chytré a vtipné to bylo!“

z reakcí diváků na sociálních sítích

„Tátové a mámy! Čapněte své ratolesti a běžte se mrknout na to, jak se hraje fotbal! Výjimečně ne do Štruncových sadů, ale na Novou scénu Divadla J. K. Tyla v Plzni. Klapzubova, v podání brilantního Martina Stránského, vám vysvětlí, v čem tkví tajemství fotbalového úspěchu. DJKT uvedlo do svého repertoáru činohru *Klapzubova jedenáctka*. QAP se byl podívat na premiéře a můžeme říct, že to byl parádní zážitek!“

QAP.CZ internetové noviny, 15. října 2022

Jan Malěř, Miloslav Krejsa, Libor Stach, Marek Mikulášek,
Vladimír Pokorný, Martin Stránský, Magdalena Vaicenbacherová,
Magdalena Bulíčková, Denisa Cupáková, Eliška Vocelová,
Matěj Dolejš
foto Irena Štěrbová

Marek Mikulášek, Jan Malěř, David Kubát, Libor Stach,
Klára Kuchinková, Matěj Dolejš, Vladimír Pokorný

David Kubát, Petr Urban, Martin Zahálka ml., Jan Malěř, Vladimír Pokorný

Marek Mikulášek

Michal Štěrba, Jana Ondrušková, Petr Urban,
Martin Zahálka ml., Jaroslav Matějka

DALIBOR

Bedřich Smetana

Premiéra 22. října 2022
ve Velkém divadle

Inscenaci uvádíme v koprodukcii
s Národním divadem moravskoslezským v Ostravě

Hudební nastudování **Jiří Štrunc**
Dirigent **Jiří Petrdlík / Jiří Štrunc**
Režie **Martin Otava**
Scéna **Daniel Dvořák**
Kostýmy **Dana Haklová**
Choreografie soubojů **Karel Basák**
Světelný design **Antonín Pflieger**
Dramaturgie **Zbyněk Brabec**
Sbormistr **Jakub Zícha**
Asistent dirigenta **Václav Dlask**

„Operní soubor může ke Smetanově interpretačně náročnému dílu přistoupit jen tehdy, má-li k dispozici představitel Dalibora a Milady. Plzeň má štěstí, že se v tamějším operním souboru mnoha rolemi mladodramatického oboru vyprofilovala Ivana Veberová. Jejich počet by jí dnes mohla závidět nejedna sopranistka. Role Milady přišla v pravý čas (po Elině Makropulos v Janáčkově opeře). Po stránce pěvecké je u Veberové zvládnutí partu naprosto suverénní, jejímu hereckému vybavení je cizí falešný heroismus, zůstává především milující ženou jdoucí však důsledně a přímo za svým cílem. Plzeňská opera jistě znovu vítá do svého souboru Richarda Samka, který se zde představil už v mnoha rolích lyrického repertoáru. Dalibor ho pěvecky posouvá do dramatické polohy, s níž se pěvec dokáže obdivuhodně vyrovnat. Díky oběma pěvcům schopným mnoha prostředky vyjádřit krajní polohy lidského citového spektra zazněl velký duet v druhém dějství jako melodicky opojný vrchol opery.“

Marta Ulrychová, KLASIKAPLUS.CZ, 25. října 2022

„Je to *Dalibor* Smetanův a i přes drobné výhrady si inscenace a její tvůrci zaslouží plný respekt a uznání za tuto interpretaci Smetanova díla. Premiérové publikum jej vyjádřilo dlouhotrvajícím aplausem. [...] Plzeňské divadlo inscenuje *Dalibora* znovu po šestnácti letech, což je v každém případě záslužný počin. A o to záslužnější, že Plzeňští nechtějí zůstat jen u něj, ale plánují provedení všech Smetanových oper v roce 2024.“

Gabriela Špalková, OPERAPLUS.CZ, 26. října 2022

Richard Samek, Kateřina Hebelková
foto Martina Root

Martin Bárta

Radka Sehnoutková, Michal Bragagnolo

Ivana Veberová

Lucie Silkenová, Tomáš Kořínek

JEDNOU HOLE, JEDNOU NA NOŽE

Anita Augustin

Česká premiéra 29. října 2022
na Malé scéně

Překlad **Iva Michňová**

Režie **Aminata Keita**

Dramaturgie **Klára Špičková**

Scéna a kostýmy **Michal Spratek**

Hudba **Štěpán Krtička**

Světelný design **Jakub Sloup**

Asistent režie **Michal Fedorov** (stáž v rámci 3. ročníku studia režie DAMU)

Video maker **Aneta Bernhardtová** (studentka FDULS ZČU)

Audio maker **Jiří Kesl**

Audiospoty **Jan Vlášek**

Spolupráce na reklamě Rezidence **Martin Stránský, Pavel Pavlovský**

„Krátce po čtyřicítce jsem během psaní sama sebe katapultovala do věku starých žen. Za třicet let budu jednou z nich. A už teď nemám chuť být hodná babička.“

Anita Augustin

„Psychadelická groteska věčně mladých důchodkyň nastarovala svůj kabriolet a 29. října 2022 vyrazila směr bella Italia na dobrodružnou inscenační jízdu. Jsme tady a žijeme! Řeč je o české premiéře hry Anity Augustin na Malé scéně, která bez servítků a s černým humorem uvedla příběh čtyř rebelujících senierek. Žen, které nehodlají skončit na skládce stařecké moudrosti nebo počínající demence. Žen, které nejsou smířeny se životem ani s tím, co se jim stalo. Které boří předsudky. Kdo jiný by mohl ztvárnit takové (anti)hrdinky než Jana Kubátová (Almut), Apolena Veldová (Karlotta), Monika Šváblová (Marlen) a Veronika Janků (Suzanna). A protože jejich příběh nutně potřebuje všestranného talentovaného herce více postav, přibraly dámy do party i Matyáše Darnadyho. Byla to pro nás pro všechny i díky režisérce Aminatě Keitě opravdová jízda.“

Klára Špičková

„Jaká je nová činohra v DJKT? Jednou veselá, jednou smutná, jednou vážná, jednou nevázná, jednou pravdivá, jednou lživá, jednou milá, jednou krutá... zkrátka *Jednou hole, jednou na nože!* Brilantní Jana Kubátová, Apolena Veldová, Veronika Janků, Monika Šváblová a v neposlední řadě Matyáš Darnady si na premiéře zaslouženě vychutnali dlouhý aplaus diváků. Režisérka Aminata Keita zvládla úkol v Plzni na výbornou. Doporučujeme.“

QAP.CZ internetové noviny, 30. října 2022

Jana Kubátová
foto Irena Štěrbová

Veronika Janků, Apolena Veldová, Monika Šváblová

Matyáš Darnady, Jana Kubátová

Monika Šváblová, Veronika Janků, Apolena Veldová, Matyáš Darnady

Apolena Veldová, Jana Kubátová, Monika Šváblová, Veronika Janků

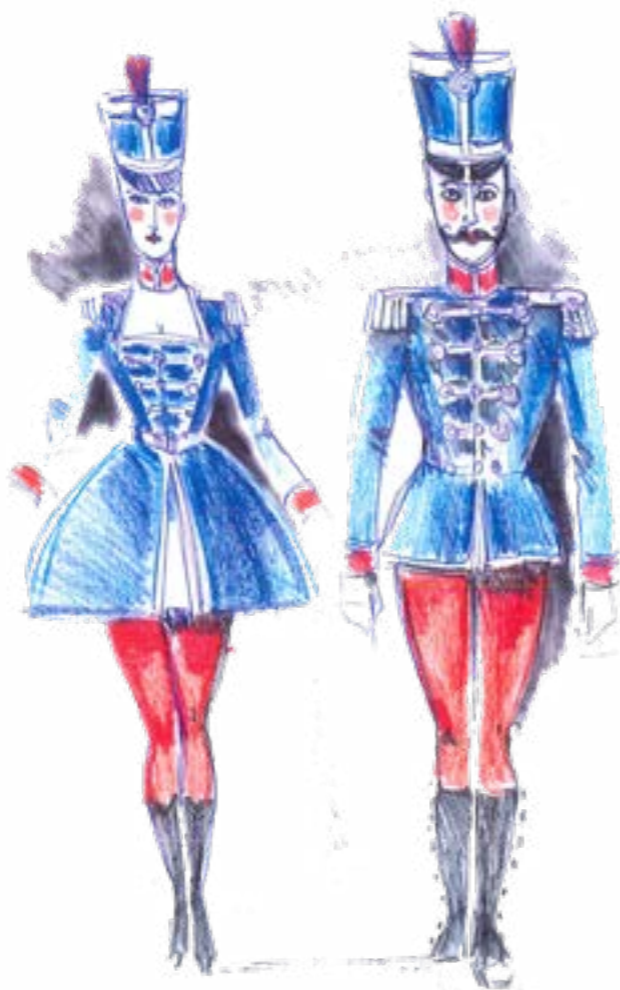
LOUSKÁČEK

Petr Iljič Čajkovskij

Premiéra 19. listopadu 2022
ve Velkém divadle

Režie, úprava libreta a choreografie **Jiří Pokorný**
Hudební nastudování **Norbert Baxa**
Dirigent **Norbert Baxa / Jiří Petrdlík**
Scéna a kostýmy **Dana Haklová**
Světelný design **Jakub Sloup**
Asistenti choreografa **Zuzana Hradilová,**
Markéta Pospíšilová, Kristýna Miškolciová
Asistent režie **Miroslav Hradil**
Asistent dirigenta **Jakub Zicha**
Sbormistryně **Anna-Marie Lahodová**

Klárka **Victoria Svetlana Roemer / Afroditi Vasilakopoulou**
Louskáček **Angelos Antoniou / Karel Audy / Justin Rimke**
Drosselmeyer **Vojtěch Jansa**
Malá Klárka **Emá Hanzlíčková / Kristýna Štruncová**
Frantík **Pavel Šmíd / Matteo Vocciante**
Rodiče Klárky **Zuzana Hradilová, Miroslav Hradil**
Myší král **Karel Audy / Gaëtan Pires / Richard Ševčík**
Sněhová víla **Sara Aurora Antikainen / Mami Mołoniewicz / Afroditi Vasilakopoulou**
Prodavačka loutek **Abigail Jayne Baker / Michela Quartiero**
Prodavač cukroví **Giacomo Mori / Mátyás Szilveszter Sántha**
Květinářka **Alyssia Caldonazzi / Avril Negre**
Voják – hračka **Angelos Antoniou / Gaëtan Pires**
Vojačka – hračka **Abigail Jayne Baker / Alyssia Caldonazzi / Shiori Nirasawa**
Harlekýn – hračka **Giacomo Mori / Justin Rimke / Mátyás Szilveszter Sántha**
Španělský tanec **Sara Aurora Antikainen / Victoria Svetlana Roemer / Andronika Tarkošová, Riccardo Gregolin,**
Gaëtan Pires, Karel Audy / Justin Rimke
Indický tanec **Luisa Dawn Isenring / Avril Wieland, Angelos Antoniou / Giacomo Mori, Mátyás Szilveszter Sántha**
Malý Muk **Pavel Šmíd / Matteo Vocciante**
Čínský drak **Adéla Krandová, Miroslav Suda**
Ruský tanec **Alyssia Caldonazzi / Aneta Pašková, Richard Ševčík, Thierry Lynn Jaquemet, Riccardo Gregolin,**
Giacomo Mori / Karel Roubíček
Zmrzlinový tanec **Margarida Gonçalves / Kristina Pires, Giacomo Mori / Karel Roubíček**
Valčík – sólo **Sara Aurora Antikainen / Shiori Nirasawa, Abigail Jayne Baker / Mami Mołoniewicz,**
Karel Audy / Gaëtan Pires, Angelos Antoniou / Justin Rimke
Zpívá **Kajetán – dětský sbor opery DJKT**

kostýmní návrh Dany Haklové

Kdo by neměl rád šťastné konce, kdy dobro zvítězí nad zlem...

Za oknem poletují sněhové vločky, vůně čerstvě upečeného cukroví se mísí s vůní jehličí, všude kolem je cítit zvláštní magická atmosféra, pohoda a klid. To vše neodmyslitelně patří k Vánocům, stejně tak jako pohádkový balet P. I. Čajkovského *Louskáček*, který se po 18 letech vrací na repertoár baletního souboru DJKT. Choreografem a režisérem nové inscenace bude šéf baletu Jiří Pokorný, který upravil původní libreto E. T. A. Hoffmanna a vytvořil vlastní verzi tohoto vánočního evergreenu. Do hlavní ženské role si vybral vedle sólistky Afroditi Vasilakopoulou mladičkou talentovanou tanečnicí **Victorii Svetlanu Roemer**. Nepochybně je plzeňskému publiku známá jako jedna z promotvářů letošního předplatného či jako nejmladší z představitelů Šípkové Růženky. Klárka je první rolí, kterou měla možnost studovat a spoluvytvářet od prvních zkoušek na baletním sále až po její ztvárnění na scéně.

Čajkovského Louskáček je štědrovečerní příběh, první otázka se tedy přímo nabízí – Vicky, máš ráda Vánoce?

Ano, miluji Vánoce! A kdo taky ne? Vnímám je jako výjimečný okamžik roku, kdy se vše pomyslně zastaví, kdy je zapomenuto vše nepříjemné, co se v životě člověka děje. Vždy jsem nadšená v kruhu své rodiny, maximálně šťastná a pociťuji vzájemnou blízkost. Společně sdílíme okamžiky radosti, pohody a klidu. Na tomto období mám taky ráda, že se rodiny a přátelé vzájemně navštěvují, setkávají a obdarovávají, aby oslavili nejen Vánoce, ale i vzájemnou lásku a úctu.

V původní verzi tohoto baletu se malá Klárka dostane do pohádkové země a putuje královstvími. Tvůj život byl už od dětství velmi zajímavý a dobrodružný. Prozradíš jak?

Narodila jsem se v Rusku a v pěti letech se přestěhovala do Itálie. Ve 14 letech jsem opustila svůj domov ve Veroně a odcestovala do Německa, abych na mnichovské Baletní akademii studovala tanec. Díky angažmá v baletním souboru DJKT žiji od svých devatenácti let v České republice. Dá se říci, že můj život je od malička dobrodružství, a jsem zvědavá, kam mě osud a zejména asi moje kariéra ještě zavede. Oddat se tanci a baletu byl vždycky můj sen a cítím se jako v pohádce, když mám možnost věnovat se své vášni a spojit s ní svou životní cestu.

Máš ráda pohádkové balety?

Po pravdě řečeno nejsem největší fanoušek pohádkových baletů. Ale na druhou stranu, pokud byste mi dali na vybranou mezi hororem a pohádkou, rozhodně zvolím druhou možnost, jelikož mám ráda šťastné konce, kdy dobro zvítězí nad zlem.

V chystané inscenaci šéfa baletu je Klárka okouzlena podmanivým světem divadla a baletního umění. Kdy ses do baletu zamilovala ty?

Tuším, že jsem se do baletu zamilovala, když mi bylo šest let. Nepamatuji si sice přesně na ten daný moment, ale utkvěl mi zvláštní pocit, který jsem prožívala. Ta neobvyklá touha pohybovat se při poslechu vážné hudby.

Jsi narozená ve znamení Raka, tudíž mimořádně emocionálně založená žena. Prožíváš hodně své role?

Netuším, zda to souvisí s datem narození, ale ano, opravdu zažívám mnoho změn i výkyvy nálad. Dokážu být mírná

i vášnivá zároveň. Myslím, že mám silnou vůli i vytrvalost. Nicméně se někdy stáhnou do vlastní ulity a jsem rezervovaná, obzvláště když mne někdo určitým způsobem ruší nebo provokuje. Možná díky svému znamení jsem hluboce intuitivní a všímavá, snažím se být vždy vstřícná ke svému okolí a citlivá k lidem okolo sebe.

Victoria Svetlana Roemer, Justin Rimke
foto Martina Root

Téměř každý klasický balet je zakončen grandiózním pas de deux. Dáváš přednost tanci s partnerem anebo sólové variaci?

Dle mých zkušeností je nemožné srovnávat sólo a duet, jsou to dvě naprosto odlišné disciplíny. Mám-li však odpovědět na otázku, tak rozhodně dávám přednost sólu.

Máš nějaké tajné sny, dosud nesplněná přání či vysněnou roli?

Předpokládám, že každá malá baletka má vysněné role, stejně tak i já mám taneční přání, která mi zůstala až do teď. Patří k nim například překrásná chrámová tanečnice Nikia z baletu *Bajadéra* v choreografii legendárního Maria Petipy nebo hrdá a emočně rozpolcená *Raymonda*, titulní postava stejnojmenného baletu Alexandra Glazunova.

Na mou poslední otázku, „*jaká bude Klárka ve tvém podání,*“ se Vicky poněkud zdráhala odpovědět. Je to její první velká role, proto je pochopitelně na místě jistá obava, zdrženlivost, zodpovědnost, ale i přání překvapit, obhájit svoje pojetí a taneční výkon. Jaká tedy bude nová baletní inscenace? Jaká bude dívenka Klárka, které se zhmotní vánoční sen? Odpovědi na tyto otázky naleznou jen ti z Vás, kteří během zimních měsíců navštíví Velké divadlo v Plzni, nechají se unášet Čajkovského hudbou a kochat něžným tancem na špičkách.

Děkuji za rozhovor.

Zuzana Hradilová

KOZÍ VÁLKA

Dalibor Bárta / Václav Bárta st.

Světová premiéra 26. listopadu 2022
na Nové scéně

Hudba a instrumentace **Dalibor Bárta**
Libreto **Dalibor Bárta a Václav Bárta st.**
Námět a texty písní **Václav Bárta st.**

Režie **Lumír Olšovský**
Hudební nastudování a dirigent **Dalibor Bárta**
Dramaturgie **Pavel Bár**
Choreografie **Eva Rezová, David Mikula**
Scéna **Matěj Holý**
Kostýmy **Andrea Pavlovičová**
Pěvecké nastudování **Sára Bukovská**
Lighting design **David Janeček**
Sound design **Tomáš Lorenc, Matouš Pilný**

Velkej Vašek **Václav Kopta / Pavel Novotný**
Vašek **Matyáš Holman / Matěj Vejvoda**
Táta **Jozef Hruškoci**
Máma **Kateřina Chrenková**
Naďa **Kristýna Leichtová / Gabriela Stejskalová**
Řídící Karták **Roman Krebs**
Horáček **Adam Rezner**
Rus Vasja **Pavel Klímenda**
Američan Džon **Dušan Kraus**
Liběna **Karolína Krausová**
Vaškovy tety **Hana Spinethová, Stanislava Topinková Fořtová, Venuše Zaoralová Dvořáková**
Baxa **Pavel Režný**
Doktor Laniár / company **Martin Holec**
Starý Kůžák **Martin Šeřl**
Tonda Kůžák **Ondřej Kapusta / Ondřej Tolar**
Janouškovcová **Barbora Nováková / Elen Preisingerová**
Company **Natálie Dvořáková, Nikola Erneker, Tereza Koželuhová, Lucie Pragerová, Kateřina Tafatová, Ondřej Baumrukr, Jaromír Dezort, Václav Kolář, Jaroslav Panuška, Jakub Gabriel Rajnoch, Adam Škandera, Jiří Šup, Jan Veselý**
Dětská company **Anna Brettschneiderová / Amélie Kuhnová, Markéta Jindrová / Karolína Kuncová, Lucie Kotvová / Eliška Soukupová, Vojtěch Bárta / Lukáš Kunc, Robin Beneš / Michal Pešek, Petr Cimmermann / David Weinfurter, Filip Filípek / Matěj Hejduk, Jakub Kolář / Daniel Krpejš, Antonín Líbal / Jiří Štrunc**

kostýmní návrh Andrey Pavlovičové

Kozí válka se blíží!

V Novém divadle už naplno probíhají přípravy chystaného původního českého muzikálu pro celou rodinu *Kozí válka*. Těšit se můžete na neobyčejný muzikál o přátelství, lásce, klukovských lotrovinách, nespravedlnosti i naději, plný situací radostných, dramatických i úsměvných.

Příběh, který se odehrává na pozadí „velkých dějin“, tedy na konci 2. světové války a krátce po osvobození, divákům vypráví hlavní hrdina, desetiletý Vašek. Je zároveň vůdcem jedné z nesmířitelných klukovských part, které spolu soupeří v malé vesnici kdesi na Plzeňsku. Jejich bitvy se však přes veškerou vzájemnou nevraživost nedají srovnat s válkou skutečnou – bojují proti sobě totiž pomocí praků, střelivem je jim materiál levný a snadno dosažitelný, i když poněkud aromatický: kozí bobky. A podobně jako si ves mezi sebe rozdělili kluci, rozpůlí ji po konci války i demarkační linie – zatímco horní část osvobodí americké vojsko, do té dolní dorazí armáda sovětská. Přes mnohé tíživé okolnosti doby však obyvatelé vesnice žijí především svými každodenními životy se všemi radostmi i strastmi – láskami, smutky, nadějí, přátelstvím i nespravedlnostmi, ale třeba i příjezdem cirkusu, slavnostmi, tancovačkou nebo věčně zavřeným konzumem.

Kromě domácích tváří a spousty dětských představitelů se v muzikálové novince můžete těšit i na několik speciálních hostů v čele s Václavem Koptou v hlavní roli Velkého Vaška, který celým příběhem provází a v dialogích s malým Vaškem vzpomíná na svá klukovská léta. A jak zkoušení baví malé hlavní hrdiny, tedy chlapce v roli Vaška? Zeptali jsme se jich!

Václav Kopta

Matěj Vejvoda, Ondřej Tolar
foto Martina Root

Kluci, jak vás baví zkoušení? Jste stejní jako Vašek z našeho příběhu, nebo jste spíš rozdílní?

Matěj Vejvoda: Zkoušení mě baví moc. S Vaškem máme společné asi to, že oba dokážeme někoho naštvat, někdy i trochu provokovat. A rozhodně nejsme stejní v tom, že on je spíš rváč, a to já teda nejsem. Ale baví mě zkusit si takového kluka zahrát, nikdy jsem nic takového nedělal.
Matyáš Holman: Mě divadlo baví hodně, protože se tam zpívá, tančí a celej ten děj je jako ze života. Vašek je mi hodně podobnej, nebo skoro stejnej, protože já jsem taky někdy docela neřád.

Chtěli byste žít v době, v níž se příběh Kozí války odehrává?

Matěj Vejvoda: Chtěl, mně se to hrozně líbí! Tedy nechtěl bych být přímo ve válce, ale líbí se mi, jak v té době bylo všecko takový starý, žádný zatěžující věci jako počítače a tak. Na to já moc nejsem, radši mám třeba dřevěný věci. Moje prateta má stodolu, kde se dá spousta podobných starých věcí najít. Sice tam moc nejezdíme, ale když se k ní dostaneme, moc rád si tam hraju.

Matyáš Holman: Mě moc baví období druhý světový války, zajímám se o lodě, letadla, bitvy... Mám rád tyhle starodávný a tajemný časy. Víím o té době hodně a taky by se mi líbilo v ní žít, i když tenkrát byli třeba lidi i dost chudí. Taky jsem ve filmu viděl, že třeba ve škole trestali kluky rákoskou přes ruce, ale to bych snad taky zvládnul...

Pavel Bár

ARMIDA

Antonín Dvořák

Premiéra 28. ledna 2023
ve Velkém divadle

Inscenaci uvádíme v koprodukcí
s Wexford Festival Opera

Hudební nastudování **Norbert Baxa**
Dirigent **Norbert Baxa / Jakub Zicha**
Režie **Martin Otava**
Režijní spolupráce **Monika Hliněnská**
Asistent režie **Michal Lieberzeit**
Scéna a kostýmy **Hartmut Schörghofer**
Světelný design **Jakub Sloup**
Dramaturgie **Zbyněk Brabec**
Sbormistr **Jakub Zicha**

Hydraot, král Damašku **Jozef Benci / Jevhen Šokalo**
Armida, jeho dcera **Ivana Veberová**
Ismen, vládce Sýrie **Andrij Charlamov / Adam Woźniak**
Rinald, rytíř **Aleš Briscein / Jakub Pustina**
Bohumír, vůdce křížácké výpravy **Jiří Brückler / Jakub Hliněnský**
Petr, poustevník **Jan Hnyk**
Sven, rytíř **Tomáš Kořínek / Josef Moravec**
Gernand, rytíř **Miro Bartoš / Dalibor Tolaš**
Dudo, rytíř **Viktor Bezkorovainyi / Tomáš Kořínek**
Ubald, rytíř **Josef Kovačič / Michal Marhold**
Roger, rytíř **Viktor Bezkorovainyi / Josef Jordán**
Hlasatel / Muezín **Daniel Kfelír / Jan Kukal**
Siréna **Radka Sehnoutková / Becca Conviser**

Z operní tvorby Antonína Dvořáka se nejčastěji uvádí trojice jeho nejoblíbenějších oper – *Jakobín*, *Čert a Káča* a *Rusalka*. Je škoda, že ostatní Dvořákova tvorba se uvádí víceméně sporadicky. Některé jeho opery mají příliš naivní libreto a hodí se spíše ke koncertnímu provedení, protože Dvořákova hudba si uvedení zaslouží (*Král a uhlíř*, *Vanda*, *Tvrď palice*), dvě velké historické opery (*Dimitrij*, *Armida*) jsou zase interpretačně velice náročné, a tak k uvádění zbývá vlastně jen *Šelma sedlák*, ale tuto operu naše divadla neprávem opomíjejí – DJKT ji nastudovalo v roce 2019, Národní divadlo v Praze v roce 1954. Dvořákova *Armida* byla v Plzni naposledy uvedena v roce 1943, tedy před dlouhými 80 lety

(v roce 2012 ji hráli v Ostravě, v roce 1994 koncertně v Brně a v Praze ji hrálo Národní divadlo naposledy v roce 1987). Dvořákova *Armida* je jeho operní labutí písní, jí se uzavírá řada jeho deseti (jedenácti) oper. Vznikla na libreto Jaroslava Vrchlického podle známého eposu italského renesančního básníka Torquata Tassa *Osvobozený Jeruzalém* z roku 1580. Je to milostný příběh rytíře Rinalda a kouzelnice Armidy na pozadí bojů mezi křesťany a muslimy v době první křížácké výpravy. V opeře se nejednalo o novou látku. Opery na tento námět, byť každý po svém, napsali např. Lully v roce 1686 (první dochované zhudebnění eposu), Händel, Vivaldi, Jommelli,

Mysliveček, Gluck, Haydn či Rossini. Snad naposledy se *Armida* v opeře objevila v roce 2005, kdy námět zhudebnila anglická skladatelka Judith Weir.

Antonín Dvořák započal práci na *Armidě* v březnu 1902 a trvala celkem rok a půl. Je to dílo zralého skladatele na vrcholu tvůrčích sil (několik týdnů po premiéře opery v Národním divadle Dvořák zemřel). Přestože opera patří k těm problematičtějším skladatelovým operním dílům, je například příliš rozsáhlá, místy málo dramatická, text libreta působí zastarale, rozhodně si své místo na dnešních operních jevištích obhájí, neboť slabá místa díla se dají překlenout a nad vším z vítězí bohatá a zralá Dvořákova hudba. Ta je typicky dvořákovská, obsahuje ovšem i prvky orientální, ve skladatelově tvorbě vzácné. Dílo vyniká nejen krásnými sólovými zpěvy (nejznámější je bezesporu Armidina árie „*Za štíhlou gazelou*“), ale i výbornými sbory. Milostné scény Armidy a Rinalda mají dostatečné erotické zabarvení a potřebnou milostnou lyriku.

Armida měla svou premiéru v Národním divadle v Praze 25. března 1904. Skladatel byl zklamán nejen její odbytou režii (Robert Polák), ale i hudebním nastudováním (František Pícka). Dílu mnoho dluží nejen zahraniční, ale i české scény, na nichž je opera uváděna jen velmi zřídka.

Tři otázky pro dirigenta *Armidy*
Norberta Baxu.

Jaký je tvůj vztah k opernímu odkazu Antonína Dvořáka a které jeho opery jsi dirigoval?

První operou, kterou jsem na začátku své dirigentské kariéry samostatně nastudoval, byla Dvořákova opera *Jakobín*. V další sezóně jsem pak přebíral operu *Rusalka*, kterou jsem měl od té doby možnost mnohokrát nastudovat doma i v zahraničí, naposledy vloni v červnu ve Vancouveru. Nastudoval jsem také operu *Čert a Káča*. Problémy s dramaturgií Dvořákových oper jsou všeobecně známé. Dovolil bych si tvzení, že Dvořák není primárně operním autorem. Operu *Rusalka* lze paradoxně zařadit do pomyslné světové operní top 10, jistě i zásluhou kongeniálního libreta Jaroslava Kvapila.

***Armida* nepatří k autorovým nejhranějším operám, byť je to jedno z jeho vrcholných děl. V čem spočívá problematičnost tohoto díla pro dnešní inscenátory?**

Před našim současným nastudováním jsem znal pouze árii Armidy „*Za štíhlou gazelou*“, která je hudebně naprosto skvostná. Když jsem se začal operou zaobírat, říkal jsem si proč... Musíme si uvědomit, že tato Dvořákova poslední opera je srovnávaná právě s předeshlou *Rusalkou*. Jasný nepoměr je hned v samotné kvalitě libreta Jaroslava Vrchlického. Nemyslím tím jenom archaickou mluvu, což považuji za menší problém (který v zahraničí úplně odpadá), ale především se dějová osnova vyvíjí někdy dost nejasně a obsírně. Zároveň trpí i určitou navíto, zejména při srovnání s díly jiných autorů té doby (Janáček, Puccini).

Co se týče hudebního zpracování, překvapila mne míra „wagnerizmu“. Je tady pro mne zjevná paralela s *Lohen-*

grinem, konkrétně scéna na královském dvoře, všechny ty fanfáry, tábor křížáckých rytířů (mužské sbory), hlasatel atd. Role Armidy je vokálně velmi příbuzná s rolí Elsy. Role čaroděje Ismena je zase velmi spřízněná s rolí Telramunda, i když se jedná o jakousi „českou verzi“, což je pro mne také občas matoucí. Dále je pak jasná inspirace chorálu křížácků s poutníky v Tannhäuserovi. Obdobné souvislosti nemůžete nalézt v *Rusalka*, což by se dalo hezky česky říct, že *Rusalka* je oproti *Armidě* „pure“ Dvořák. Z mého popisu je zjevné, že se jedná o velkou až bombastickou operu ve stylu oper Wagnerových, která se prolíná s typickou českou dvořákovskou muzikalitou. Když jsem poslouchal několik existujících nahrávek této opery, bylo zjevné, jak každý doposud „bojoval“ s dramaturgií této opery a řešil škrt. Nechtěl jsem, abychom naši novou produkci prezentovali jako operní „muzeum“, ale použil jsem několika zkrácení z předešlých produkcí a zároveň jsem do opery učinil několik dalších zásahů, mohu tedy tvrdit, že se jedná o další a nový výsledný tvar *Armidy*. Musíme si také uvědomit, že Dvořák již neměl čas na vlastní revizi tohoto vsutku rozsáhlého díla vzhledem k jeho úmrtí několik měsíců po premiéře *Armidy*.

Nová inscenace *Armidy* v Plzni vznikla ve spolupráci s festivalem ve Wexfordu. Jak došlo ke spolupráci s tímto prestižním festivalem a jaký úspěch měla *Armida* ve Wexfordu, kde byla poprvé uvedena 23. října 2022?

To je velmi kuriózní příběh. V roce 1996 jsem byl členem českého operního sboru, který byl angažován festivalem ve Wexfordu. Kromě jiných oper se tehdy uváděla Fibichova *Šárka*, kterou dirigoval kanadský dirigent David Agler. Jako student dirigování jsem se ho dotázal, co bych měl dělat, abych začal dirigovat. Doporučil mi operu jako nejlepší cestu pro získání praktických zkušeností. O dva roky později jsem na základě konkurzu získal své první dirigentské angažmá v Severočeském divadle opery a baletu v Ústí nad Labem. Za další dva roky jsem už jako šéf opery začal spolupracovat s operním studiem ve Vancouveru, s nímž taktéž spolupracoval zmíněný David Agler, který se stal posléze uměleckým šéfem festivalu ve Wexfordu. Od té doby jsme spolu opakovaně mluvili o mém případném hostování, ale nikdy k němu nedošlo. To až za současná šéfkyně festivalu Rosetty Cucchi, která byla původně kopetitorokou, pak režisérkou a zároveň asistentkou Davida Aglera. Její bývalý asistent a zároveň barytonista Sheldon Baxter, který hostoval i u nás v Plzni, sehrál při domlouvání této koprodukce velkou roli. Když jsem se ho zeptal na dramaturgii festivalu a dozvěděl se, že plánují českou operu, navrhl jsem jim tedy možnost spolupráce s Plzní, jelikož mezinárodní spolupráce patří do koncepce ředitele Martina Otavy. Tato spolupráce nebyla úplně jednoduchá. I tady zasáhl do termínu covid a pak dokonce současný konflikt na Ukrajině, ale počítá se pouze výsledek. Byl jsem velmi mile potěšen již premiérovými ovacemi publika a množstvím skvělých recenzí v Irsku, Británii, Francii, Itálii a v Německu.

Děkuji za rozhovor.

Zbyněk Brabec

PAST NA MYŠI

Agatha Christie

Obnovená premiéra 17. prosince 2022
ve Velkém divadle

Překlad **Pavel Dominik**
Režie **Martina Schlegelová**
Dramaturgie **Vladimír Čepěk, Marie Caltová**
Dramaturgie obnovené premiéry **Zdeněk Janál**
Scéna **Pavla Kamanová**
Kostýmy **Aneta Grňáková**
Hudba **Jan Čtvrtník**
Světelný design **Antonín Pflieger**

Mollie Ralstonová **Jana Ondrušková**
Giles Ralston **Libor Stach**
Christopher Wren **Vladimír Pokorný**
Paní Boyleová **Monika Švábová**
Major Metcalf **Jaroslav Matějka**
Slečna Casewellová **Kamila Šmejkalová**
Paravicini **Pavel Pavlovský**
Seržant Trotter **Marek Mikulášek**
Zavražděná **Veronika Brankov**

Libor Stach, Jana Ondrušková
foto Jan Faulkner

S velkou radostí Vám můžeme oznámit, že se na scénu Velkého divadla vrátí v obnovené premiéře velmi úspěšná činoherní inscenace z roku 2017 – detektivka Agathy Christie *Past na myši*. V režii Martiny Schlegelové k tomu tak dojde 17. prosince tohoto roku. Inscenace však dozná několik změn, především v obsazení. Jednu z hlavních postav hry Mollie Ralstonovou převezme za Kláru Kuchinkovou (z důvodu jejího radostného očekávání) Jana Ondrušková. Jejího manžela Gilese Ralstona, s nímž si otevírá penzion v domě zděděném po tetě, v původním obsazení nazkoušel Marek Adamczyk, následně po něm roli převzal Libor Stach a bude v ní pokračovat. Změnu zaznamenáme také v postavě Christophera Wrena – toho

hrál původně Ondřej Rychlý, po něm Karel Vondrášek a nyní Vladimír Pokorný.

Tajuplný penzion U Klášterní studně se tak opět zaplní hosty a postupně se bude vyjevovat, kdo je vrahem, který si zde vyřizuje účty a krivdy z dětství. Dům zapadáva sněhem, kabel elektrického vedení je odříznut, telefon je odpojen. Postavy se tak ocitají v izolaci, ve které se obtížně odhalují skrytá tajemství i komplikované vzájemné vztahy. Napětí houstne a ta pravá detektivní atmosféra je na světě. Každý zde tak může být vrahem nebo obětí. I pro *Past na myši* platí duchaplné rčení královny detektivek Agathy Christie, že „hra je něco

mezi křížovkou a štvanicí“. A vyústění příběhu musí být přeci překvapivé! Pointu proto nebudeme samozřejmě prozrazovat ani zde – i když mnozí z Vás inscenaci viděli, a přestože vraha znají, nenechají si tento divácký zážitek ujít znovu. Můžete si tak v průběhu představení užívat jednotlivé detektivní nitky a zavádějící stopu zase s trochu jinou chutí a jiným náhledem na dramatickou či detektivní strukturu hry.

Agatha Christie (15. 9. 1890 – 12. 1. 1976) je považována za nejúspěšnější autorku detektivního žánru všech dob. Publikovala přes 66 románů, 14 povídkových knih a bylo inscenováno 17 divadelních her. V archivech se objevila řada divadelních textů v rukopisech. Většina případů Hercula Poirota, slečny Marplové a jiných detektivů byla zfilmována nebo se dočkala televizních či rozhlasových podob. O uznání čtenářů i diváků svědčí miliardy vydání jejich děl ve 103 světových jazycích.

Past na myši (*The Mousetrap*) je autorčinou nejúspěšnější hrou. Vznikla původně jako rozhlasová hra pro BBC pod titulem *Tři slepé myšky* (1947) a to na objednávku k oslavám královny Mary (babičky Alžběty II.). Následovala povídka a pak teprve divadelní hra. Londýnská premiéra se uskutečnila v Ambassadors Theatre 17. listopadu 1952, po dvaadvaceti letech se inscenace přesunula do nedalekého St. Martins Theatre a od té doby zůstala na repertoáru do dneška. Počtem repríz (na 30 000) se tak právě tato inscenace zapsala do Guinnessovy knihy rekordů jako nejuváděnější divadelní inscenace všech dob (v roce 2002 k 50. výročí inscenace navštívila jednu z repríz i královna Alžběta II.). Po dobu jejího uvádění platí zákaz uvést titul na Broadwayi a převést jej do filmové podoby. Když tak divák na *Past na myši* jde, často zná jen skvělou pověst této hry, ale o překvapení, kdo je vrahem, nemusí být vždy ochuzen.

Nutno doplnit, že dílo Agathy Christie není *Pastí na myši* prezentováno v plzeňském divadle poprvé. Již v roce 1977 plzeňská činohra uvedla dramatizaci detektivky *Vražda na faře*, a to dokonce v československé premiéře. *Past na myši* tak následovala přesně po čtyřiceti letech jakožto teprve druhé setkání s autorkou. Přičemž tato hra se v Čechách

poprvé hrála již v roce 1962 v Divadle S. K. Neumanna v pražské Libni a na svém kontě má na třicet inscenací napříč českými divadly. V Plzni *Past na myši* uvádíme samozřejmě v tom nejnovějším překladu od Pavla Dominika.

Gabriela Špalková k původní premiéře v roce 2017 v MF Dnes napsala: „Kromě napětí sází Martina Schlegelová rovněž na humornou až komediální stránku, pracuje i s nadsázkou. *Past na myši* tak získává téměř rozměr detektivní komedie. Přesto, že je základem zápletky rodinná a lidská tragédie, která způsobuje další zlo, přesto, že v díle tak, jak to u Agathy Christie bývá, hraje velkou roli i psychologický rozměr postav a jejich činů, neoslabuje důraz na komediálnost charakter napínavé detektivky. Napětí podporuje a celkovou atmosféru dodává inscenaci v příhodných okamžicích dobře koncipovaná scénická hudba Jana Čtvrtníka, která dává celku i žádoucí jednotící charakter. K atmosféře přispívají dobové a dobře volené elegantní kostýmy Anety Grňákové.“

Pro lepší představu o inscenaci však ještě citujme i kritičku Janu Soprovou: „Je jasné, že zachovat jistou starodávnou patinu hry Agathy Christie a zároveň se vyrovnat s dějem plným příchodů a odchodů jednotlivých postav i s pojetím interiéru jedné místnosti s mnoha dveřmi, kde se vše podstatně odehrává, vyžaduje nejen scénu visící kdesi na pomezí reality a fantazie, ale také drobné zásahy a škrty ve hře. Scénografka Pavla Kamanová vytvořila interiér skromného penzionu, do něhož na počátku diváci nahlíží přes skleněnou stěnu, jakoby z francouzských oken na terasu – v popředí je zasněžená scéna s chomáčky zeleně pod sněhem, malebně kyčovitými soškami a vycpanými zvířátky (liškou a tchořem, jejichž přítomnost naznačuje jistou nadsázku, ale možná i náповědu, jak celý příběh vnímat). Právě tudy vidíme na lyžích přijíždět vyšetřujícího inspektora. [...] Herci si se svými postavami pohrávají s veškerou vážností a zaujetím, aniž by spiklenecky pomrkávali na diváka. A právě tento přístup je sympatický a v dnešní době mnohých krkolomných experimentů pro diváka stravitelnější.“

Zdeněk Janál

Nejsme tady na rekreaci!

Veronika Janků nám tak trochu spadla z nebe. Intenzivně jsme hledali hereckého hosta do inscenace *Jednou hole, jednou na nože*, který musel splňovat několik drsných podmínek. Mělo se jednat o osobu vstřícnou, člověka do party, ne náladového činoherního „solistu“ a navrch k tomu atraktivního umělce z Prahy. A představte si, podařilo se. Našly jsme nejen inspirativní a zkušenou herečku, ale také vstřícnou parťačku (a ještě k tomu z Prahy). Krom toho je Veronika vášnivá cestovatelka a pozitivní držák „velkého hereckého mejdanu“. Pochází z Olomouce, v mládí se věnovala krasobruslení, poté studiu literatury, divadla a filmu na Filozofické fakultě Univerzity Palackého. Nakonec vystudovala DAMU, kde z alternativního divadla přešla na katedru činoherního herectví. Po škole se stala spoluzakládající členkou generačního divadla CD94, působila ve Švandově divadle, v Městských divadlech pražských, točila filmy i seriály (*Hoří keř, Tři bratři, Teambuilding* ad.). Jejím manželem je dramaturg Jiří Janků (mimochodem spoluautor dramaturgie *Postřih* uvedené v Plzni). Spolu vychovali syna a dceru.

V naší inscenaci řídíš kabriolet brouk, kterým to VŠECHNO začalo. „Tohle auto nejedí na benzín, ale na krev mrtvých,“ konstatuje tvá postava Suzanna, která si na auto vydělala v hospicu. Ty prý cestování také miluješ.

Budeš psát knížku nebo rozhovor? Cestování miluje spíš můj muž. A já miluju svého muže, tak s ním jeho vášeň sdílím. Konečně, není to tak dávno, co uprostřed Krugerova národního parku trefně poznamenal: „Ty máš takové štěstí, že mě máš, protože si díky mně můžeš plnit MOJE dětské sny!“ Pravda je, že dokud neprojdou turniketem na letišti, tak se spíš bojím. Kolik já už jsem sepsala závětí! Ale vyrůstali jsme oba za totalitu a touha podívat se za hranice našich světů nejen obrazně, ale i fyzicky tam byla. Za tu dobu, co jsme spolu, jsme prošli Severní i Jižní Ameriku, Mexiko, Indonésii, Afriku, putovali jsme po východní a západní Evropě, no, asi nebudu vypočítávat všechno, ale zásadní moment našeho cestovatelského úsilí byla cesta kolem světa (inspirovaná naším prvním společným stejnojmenným představením v souboru CD94). Vlastně se dá říct, že na mapě se nachází mnohem víc destinací, kde jsme byli, než těch, kde jsme nebyli...

Amerika byla první?

Ano, ale nepředstavuj si ty naše cesty jako dovolené snů ve stylu all inclusive. Bývá to náročné, mnohdy velmi nepohodlné a snažíme se minimalizovat náklady, jak jen to jde. Do Ameriky jsme jeli ještě jako chudí studenti jen díky tomu, že Jiří si jako dramaturg pamatuje spousty zbytečných informací a vyhrál v soutěži Riskuj! sto tisíc. Měsíc jsme spali v autobusech, v hostelu jsme se za celou dobu ubytovali asi pětkrát, svedli jsme vášnivý spor o to, jestli zainvestujeme celý dolar do pomerančové marmelády, která mně přišla jako zbytečný luxus. Já jsem si zase chtěla zahýřit na naší svatební cestě v Mexiku a po celodenním trmácení jenom o vodě a toastu jsem se dožadovала nějakého drobného občerstvení. Problém byl, že v hostelu na nás čekal veliký ananas, který jsme zakoupili ráno.

Jiří si povzdychl nad mou rozežraností a důrazně mě upozornil, že ale „musíme sníst ten ananas“, a toto zaklínadlo opakoval u každého stánku, kde měli něco k jídlu. Nakonec se skřipěním zubů souhlasil, abych si tedy něco koupila. Odmítla jsem se slovy: „Musíme přece sníst ten ananas.“ Zpátky jsme se připotáceli hladoví a vytáhli náš ananas, který mezitím v tom teple shnil. Šli jsme spát sice bez jídla, ale bohatší o nové rčení, které od té doby často používáme. No a náš letošní výlet, kdy jsme možná trošku nelogicky navštívili Madeiru, Jordánsko, Řím a Kypr měl podtitulek „nakup nejlevnější letenky“. Na všech našich cestách razíme heslo: „Nejsme tady na rekreaci!“

Jak prožíváš cestování a hostování v Plzni?

Já jsem se sem hrozně těšila. Plzeň mi evokuje prázdniny. Už několik let pro nás začínají právě tady, na Divadelním létě pod plzeňským nebem. A je to moje první mimopražské hostování, tak jsem byla zvědavá na nové prostředí, nové lidi. Je pravda, že jsem si ten proces trošku idealizovala. Realita je taková, že ráno, pro mě nekřesťansky brzo, běžím na vlak nebo autobus a děším se, aby neměl zpoždění a já nepřišla pozdě na zkoušku. Když jedu po zkoušce učit do Michle nebo mám představení, vyběhám ze zkoušky a snažím se stihnout spoj zpátky. Třeba včera jsem strávila v hromadné dopravě čtyři a půl hodiny. Je klika, že to mám vlastně ráda. Ten čas, který je jenom pro mě... Můžu si cestou beztrestně číst, opakovat si text nebo jen tak

koukat na překrásnou krajinu kolem Berounky a nikdo po mně nic nechce (vyjma průvodčího). Že tady dneska spolu sedíme a povídáme si u vínka je vlastně poprvé.

Chybí ti to setkávání?

Jasně. Mám ráda, když úderem druhé není „padla“, když kolegové spolu ještě můžou chvíli posedět, diskutovat, inspirovat se. Probrat věci, které se na zkoušce nestihnou nebo zbytečně zdržují. Tvorbou podle mě vzniká i tím, že si lidi dávají něco navíc a kolikrát nejlepší nápady vzniknou právě v klubu po dvou dvojkách... Takže se moc těším na středu, kdy se všichni konečně sejdeme.

Text *Jednou hole, jednou na nože* je dost specifický. Nevyvolal v tobě nějaké obavy?

Obavy ve mně vyvolává každý text... jestli se inscenace povede, jestli bude rezonovat s diváky, jestli najdu správný klíč ke své roli. Ale taky se na to dobrodružství vždycky těším. Na cestu, kdy přede mnou leží neprobádaná krajina a já nevím vůbec nic, pak mám pocit, že jsem něco zásadního objevila, posléze zjistím, že jsem se mylila, a hledám znovu, až začnou jednotlivé střípky do sebe zapadat. Tahle hra je specifická v tom, že je to vlastně veliký krásný monolog hlavní postavy a my ostatní vytváříme kaleidoskop různých situací. Je to velmi zábavné, ale taky dost těžké skládat roli a charakter z drobných kamínek. Naštěstí je Aminata Keita skvělá, moc mě baví, jak přemýšlí, jak pracuje, jak je připravená, tak věřím, že nám to všem společně vyjde.

Co tě přesvědčilo přijmout roli Suzanny ve hře Anity Augustin?

To, že mi zavolala Apolena. A myslím si, že ten text je opravdu dobrý. Zabývá se věcmi, o kterých se moc nemluví a nehraje, protože jsou bolavé a nechceme si je moc připouštět k tělu. Stárí. Smrt. A přitom se nás to všech týká. Mám osmdesátiletou maminku, moje babička umřela ve sto jedna letech, ale deset let ležela doma a maminka se o ni starala, chodily k nám pečovatelky. I díky tomu je mi hra skutečně blízká. A navíc mě ohromně baví tím, s jakou lehkostí, nadsázkou a humorem nám tato tíživá témata otevírá.

s Apolenou Veldovou a Janou Kubátovou při zkoušce

Velké téma hry jsou mladé duše ve stárnoucích tělech. Jak to máš ty, bojíš se stárí?

Bojím. Jasně, že se bojím. Já se bojím i doktorů, aby si náhodou nevšimli, že už jsem třeba stará a nemocná. Když mi není dobře, dám si zázvor, česnek, do vývaru víc kurkumy a chilli než obvykle a čaj s domácí slivovicí. Řečeno slovy z naší hry: „Je to jako s počasím, počkám, až to přejde.“ Když jsem potřebovala výpis ze zdravotní dokumentace, vyzískala jsem papír, kde bylo napsáno: „K doktorovi nechodí, nemoci nekuje.“ Ale to víš, že si kladu poměrně často otázku... jak dlouho to ještě takhle půjde.

Jakou smrt považuješ za ideální?

Rozplynout se v moři. Abys pochopila, já vášnivě miluju moře. Vždycky musím odplavat daleko za bójky, chci mít pod sebou tu hlubinu. Proto taky jezdim moc ráda na jachtu, kde břehy jsou daleko a já jsem uprostřed té nádhery. Ale i tam, když někde zastavíme, plavu pryč, abych byla sama. Já a moře. Posílám po něm pryč všechny své bolesti a strachy. Miluju sluneční cestu, plavat proti slunci. Tam si pak lehnu a jsem, všechno je se mnou a přitom všechno odplývá. A takhle bych se jednou chtěla rozplynout, na své sluneční cestě.

Ty budeš zkrátka pořád naplno žít, dokud jednoho dne neumřeš, tak mi to připadá.

Doufám, ale člověk nikdy neví. A už teď tě lituju, co s tím rozhovorem budeš dělat...

Děkuju moc, Veru. Něco s tím udělám.

Klára Špičková

(pozn. redakce: Celý rozhovor trval dvě a půl hodiny, ale mohl by mít i hodin osm. Taková knížka by nebyla k zahození...)

Měl jsem štěstí na nádherné role

Půlkulaté životní jubileum oslavil v říjnu dlouholetý člen a spolupracovník Divadla J. K. Tyla, držitel mnoha ocenění včetně Ceny Thálie za rok 1999, muzikálový, operetní i operní herec a zpěvák **Jan Ježek**.

Honzo, nejprve prosím přijmi ještě jednou gratulaci k tvému jubileu. Ale začněme náš rozhovor od začátku – jaké máš vzpomínky na své vůbec první představení na jevišti plzeňského Divadla J. K. Tyla?

Myslím, že každý herec či zpěvák nosí v paměti svoji první roli. Měl jsem to štěstí, že to byla *Čardášová princezna* Emmericha Kálmána, která mě od té doby provází po jevištích celých 45 let. S „*Čardáškou*“, jak my říkáme této krásné operetě, mám spojené milé vzpomínky. Když jsem tehdy odcházel z první zahajovací zkoušky, režisér Jaroslav Hejduk na mně viděl určité zklamání, protože jsem tam měl asi tři věty. A tehdy mi řekl: „*Mladý muži, nic si z toho nedělejte, když jsem přišel k divadlu já, tak moje první role byla čmelák a byl jsem rád za to, že jsem bručel.*“

Kromě Jaroslava Hejduka ses na počátku své kariéry na jevišti potkal s mnohými plzeňskými „bardy“. Předali ti nějakou radu nebo zkušenost, kterou dodnes v praxi využíváš nebo na kterou vzpomínáš?

Jestli jsem mým kolegům za něco vděčný, tak je to určitě vřelé přijetí do souboru. Ať už to byl někdejší šéfdirigent Jaromír Otto Karel, Karel Tišnovský, Miluše Kupcová, Dagmara Stříbrná, Milena Krhutová, Milada Paseková, ale hlavně Rudolf Kutílek. Jemu vděčím za úžasné rady jak divadelní, tak životní. Stal se tak logicky mým vzorem. Tehdy během svého prvního angažmá v plzeňském divadle jsem prožil svých asi nejhezčích deset let.

Na plzeňských jevištích jsi během svého angažmá, ale i v dalších letech jako host ztvárnil desítky rolí muzikálových, operetních i operních. Dá se říci, který z těch tří divadelních druhů máš nejraději?

Mám rád všechny stejně. A pokud bych měl vybrat z každého žánru třeba jen jednu oblíbenou roli, bylo by to těžké. Z oper by to byl asi Števa v Janáčkově *Jenůfě* a Šujskij v *Borisi Godunovovi*, z operet Eisenstein v *Netopýrovi* a Danilo ve *Veselé vdově*. A z muzikálových rolí jednoznačně Jean Valjean v *Bídnicích* a Macheath v *Žebrácké operě*.

Letos uplynulo také přesně 30 let od prvního českého uvedení *Bídniců* v Divadle na Vinohradech, kde jsi premiérově ztvárnil hlavní roli Jeana Valjeana. K *Bídnicům* ses později vrátil ještě v pražské GoJa Music Hall, Městském divadle Brno a také v několika koncertních provedeních. Ve kterém období se ti Valjean hrál nejlépe?

Ano, 25. června 2022 to bylo přesně 30 let. Není pro mě lehké na tuto otázku odpovědět. V roce 1992 mi bylo 35 let. Euforie, se kterou se rodila inscenace *Bídniců*, byla naprosto snová – nádherná práce s dirigentem Arnoštem Moulíkem a režisérem Petrem Novotným, s řadou našich předních populárních zpěváků, jako byl Jirka Korn, Helena Vondráčková, Karel Černochoch, Lucie Bílá nebo Petra Janů, to vše v originální scéně z Londýna! Co víc by si zpěvák mohl jen dva roky po „sametové revoluci“ ještě

Netopýr (2011)

přát? Při brněnské premiéře *Bídniců* 13. února 2009 mi bylo 52 let. A to už má člověk leccos odžito, jak v životě, tak na jevišti. Jean Valjean se stal mojí životní muzikálovou rolí a velmi si považuji, že jsem se s takovým dílem, zvláště v překladu Zdeňka Borovce mohl setkat. Každý věk zkrátka přináší své.

V letech 1996–2000 jsi byl uměleckým šéfem tehdejšího operetního a muzikálového souboru plzeňského Divadla J. K. Tyla. Co považuješ za své tehdejší největší úspěchy a je naopak něco, co se k tvé lítosti nepodařilo?

Myslím, že za pozitivní můžu považovat spolupráci s dirigenty Miroslavem Homolkou, Arnoštem Moulíkem, Miriam Němcovou a Petrem Brochem. Přivedl jsem do souboru nové mladé tváře Janu Mikoláškovou, Bronislava Kotiše, Michaelu Havlíčkovou a Petra Horáka. Začala spolupráce s Antonínem Procházkou, který stál za úspěšnými inscenacemi *Hledám děvče na boogie woogie* a *Holka, nebo kluk*. Volba repertoáru nebyla vůbec jednoduchá. Soubor totiž musel hrát jak operetu, tak muzikál. Ale i tak se podařilo díky dramaturgovi Mirkovi Doutlíkovi uvést takové tituly jako *Paganini*, *Ples v operě*, *Malováno na skle*, *Hello Dolly!*, *Funny Girl*, *Kiss Me Kate* a další. A co se nepodařilo? Určitě rozšířit soubor podle mých představ – sólisté, sbor, orchestr – a vytvořit lepší podmínky, odpovídající potřebám souboru. To byl ostatně také důvod, proč jsem se tehdy nakonec rozhodl odejít.

Právě v době svého plzeňského šéfování jsi také získal Cenu Thálie, a to za roli Freda Grahama v muzikálu *Kiss Me Kate*. Patřila tato role mezi tvé oblíbené a byly i nějaké další, které jsi hrál obzvláště rád?

Ano, ano. Tenkrát jsem porušil své předsevzetí, že v souboru jako umělecký šéf nebudu vůbec hrát. Nechal jsem se umluvit Miroslavem Doutlíkem a Tondou Procházkou. Freda jsem ale nakonec hrál moc rád, už proto, že mojí partnerkou byla Stáňa Topinková!

Za svoji kariéru jsi vystupoval na spoustě divadelních jevištích v renomovaných divadelních scénách u nás i po celém světě – která z nich ti přirostla k srdci nejvíce a proč?

Máš pravdu, poznal jsem řadu scén v Evropě, Spojených státech nebo v Japonsku. Londýnská Royal Albert Hall mě naprosto ohromila stejně jako Suntory Hall v Tokiu. Bylo úžasné zpívat v Mnichovské státní operě a v poslední době také ve Státní operě v Berlíně. Mám-li ale vybrat scény, kde jsem zpíval a zpívám asi nejraději, tak je to vedle Národního divadla v Praze určitě Státní opera Praha. Tedy divadlo, které tak moc obdivují všichni hostující umělci i diváci.

Netopýr (2021)

Už v době svého šéfování jsi usiloval o založení muzikálového oboru na plzeňské konzervatoři, nakonec se to ale podařilo až před několika lety. Co tě vedlo k takovému úsilí?

S myšlenkou založit obor muzikál na Plzeňské konzervatoři jsem přišel už v roce 1997, ale „nebyla vůle“. Musel jsem si tedy pár let počkat a dnes už máme první absolventy. Moje představa už tenkrát byla, že toto oddělení se stane jakousi „líhňí“ pro muzikálový soubor DJKT. A díky náklonnosti vedení divadla a tomu, že na konzervatoři vyučují přední sólisté divadla, tak již někteří naši studenti hostují v muzikálových představeních.

Jaký máte aktuálně stav studentstva, budou z nich další muzikálové hvězdy?

Naše oddělení je mladé, a tak má ve všech ročnících cca tři desítky studentů. Někteří mají mimořádný talent a věřím, že brzy o sobě dají vědět.

Bídnicí (2009)
foto www.mdb.cz

Obligátní otázka na závěr pro inspiraci režisérům a dirigentům – jakou roli napříč žánry by sis přál v dalších letech ještě zahrát či zazpívat, případně s kterým kolegou či kolegyní?

Asi každý zpěvák by našel ve svých myšlenkách roli, kterou by si chtěl zahrát, ale už se tak nestane. Já si opravdu nemůžu stěžovat. Za 45 sezón u divadla jsem si zahrál nádherné role napříč žánry. Ale jedno přání bych opravdu měl – zahrát si ještě nějakou pěknou roli se Stáňou Topinkovou, která byla řadu let mojí jevištní partnerkou.

Honzo, díky za rozhovor!

Pavel Bár

se Stanislavou Topinkovou Fořtovou (*Kiss me Kate*, 1999)

Cena Thálie pro Lumíra Olšovského

Šéf muzikálového souboru DJKT, režisér a herec Lumír Olšovský převzal 8. října 2022 na scéně Národního divadla v Praze Cenu Thálie za mimořádný jevištní výkon v kategorii Muzikál, opereta a jiné hudebnědramatické žánry. Pro Lumíra je to druhá Cena Thálie – první získal za rok 2001 za svůj výkon v roli Cosmo Browna ve *Zpívání v dešti*, nyní zaujal odbornou porotu ztvárněním sebestředného profesora fonetiky Henryho Higginse v klasickém muzikálu *My Fair Lady*, který diváci mohou vidět na Nové scéně v režii Marka Němce. Podle slov odborné poroty je „Olšovského herecký a pěvecký koncert podpořen jeho charismatem, energií, humorem a lehkostí, díky kterým si diváky získává i přes negativní vlastnosti své postavy“.

Lumíre, jaké to je sedět v Národním divadle a čekat, jestli padne tvé jméno, nebo jméno kolegy?

Když tak skálopevně věříš, že padne jméno kolegy, je to fajn. Užival jsem si celý večer. O to větší rána je, když je všecko jinak.

Nicméně tuto situaci jsi zažil už poněkolkrát a tvoje jméno zaznělo při udělení Cen Thálie podruhé. Které Thálie si vážíš víc?

To mi pak tu druhou seberete? Ne ne, obě jsou pro moje životní směřování zásadní. Tou novější jsem ale udělal radost i šéfovi souboru.

Na svém kontě máš z minulosti i dvě tzv. širší nominace – podobně jako řada členů plzeňského muzikálu za své herecké výkony letos i v minulých letech. Nejsou ale trochu nevděčné, když za ně žádná soška či váza není?

Když jsem řekl mamince, že jsem byl nominován na cenu, řekla: „Jen aby ti ji ale dali!“ Tím mi potvrdila, že se nám Čechům zdá neproměnná nominace jako totální neúspěch. Prohra. Ale tak to přece není. V životopisech mých herců se budou hrdě zmiňovat všechny nominace. Jen ať se ví, že jejich výkony jsou často mimořádné!

My Fair Lady (2021)
foto Martina Root

foto Jana Petráková

Bylo těžké postavit se v My Fair Lady mezi členy souboru, které jindy režiruješ, vedeš, říkáš jim, co dělají dobře a co špatně? Najednou jsi nebyl šéfem, ale kolegou, jedním z nich...

Několik okolností mi tyhle pocity ulehčovalo. Zkoušeli jsme v covidové době čili celý průběh byl naprosto kuriózní, měli jsme režiséra, kterého jsme si vážili, ale hlavně – brzy jsem zjistil, že členové našeho souboru jsou přes těch předchozích pět let pořád mí přátelé.

V muzikálu My Fair Lady nemáš zrovna jednoduchou roli. Hrát profesora fonetiky – tedy člověka, který si zakládá na dokonalé výslovnosti, musí být pro herce snad noční můra. Jsi před představením nervózní?

Ukrutně! V prvním ročníku konzervatoře jsem měl trojku z jevištní mluvy, málem mě vyhodili, a teď ji mám učit? Jaký kus cesty jsem ušel, ptám se v duchu. Miluju herectví, i s tou zničující trémou, která se ale dá jako všecko překonat a člověk nakonec cítí, že se v něm probudil jevištní Kraken. Nádherný pocit!

Jako herci se ti letos dostalo nejvyššího ocenění. Je to určitě takové ujištění, že to, co děláš, děláš dobře. Šéfové uměleckých souborů ale žádná ocenění nedostávají – podle jakých kritérií posuzuješ tuto svoji práci, které ukazatele jsou pro tebe důležité?

Každý úspěch každého jednotlivého člena souboru. Nejenom ceny, skvělá umístění na internetových žebříčkách, ale i ta sebenepatrnější pochvala jejich výkonů na Facebooku nebo Instagramu je pro mě podrbáním a motorem, střípkem štěstí, oceněním vlivu, který mám na plzeňský muzikál. Těch je naštěstí dost a dost a toho si nesmírně vážím.

Děkuji za rozhovor.

-md-

Nominace na Cenu Thálie

JARMILA HRUŠKOCIOVÁ

Katherine | *Lady Macbeth – 1865*

foto Irena Štěrbová

STANISLAVA TOPINKOVÁ FOŘTOVÁ

Norma Desmond | *Sunset Boulevard*

foto Martina Root

CENA THÁLIE ZA CELOŽIVOTNÍ MISTROVSTVÍ V OBORU BALET, TANEC A POHYBOVÉ DIVADLO

LIBUŠE KRÁLOVÁ

V letech 1969–1990 působila v plzeňském divadle a brzy po svém nástupu se zařadila mezi nejvýraznější sólisty souboru baletu, kteří s přehledem zvládnou role romantické, komediální i dramatické. Byla nezapomenutelnou Giselle ve stejnojmenném baletu, Svanildou v *Coppélii*, Clarice ve *Sluhovi dvou pánů*, Zaremov v *Bachčisarajské fontáně* či vášnivou Carmen. Její životní rolí však byla Anna Karenina (1977), která ji vynesla Cenu Českého literárního fondu. Vystudovala choreografii a po ukončení aktivní taneční kariéry působila jako šéfkyně baletu v Ostravě a Českých Budějovicích.

Širší nominace na Cenu Thálie

CHARLOTTE REŽNÁ

Líza Doolittleová | *My Fair Lady*

JOZEF HRUŠKOCI

Bruce Bechdel | *Fun Home*

PAVEL REŽNÝ

Joe Gillis | *Sunset Boulevard*

IVANA VEBEROVÁ

Emilia Marty | *Věc Makropulos*

MICHAELA ZAJMI

Isabella | *Italka v Alžíru*

11. ročník Cen ředitele DJKT

Při příležitosti výročí 120 let od otevření Velkého divadla byly předány Ceny ředitele Divadla J. K. Tyla. Slavnostní udílení se konalo 28. září a mimořádný okamžik doprovodil soubor opery DJKT společně s Vysokoškolským uměleckým souborem Univerzity Karlovy a sólisty Ivanou Veberovou, Janou Foff Tetourovou, Tomášem Kořínkem a hostujícími Josephem Gansertem. V jejich podání zazněly tóny Dvořákovy předehry *Můj domov* a Beethovenova *Symfonie č. 9 d moll S Ódou na radost*.

CENA ŘEDITELE DJKT ZA MIMOŘÁDNÝ UMĚLECKÝ VÝKON

- **JARMILA HRUŠKOCIOVÁ**
Katherine | *Lady Macbeth – 1865*
- **KLÁRA KUCHINKOVÁ**
Emma | *Lidé, místa, věci*
- **STANISLAVA TOPINKOVÁ FOŘTOVÁ**
Norma Desmond | *Sunset Boulevard*
- **IVANA VEBEROVÁ**
Emilia Marty | *Věc Makropulos*
- **PHILIPPE CASTAGNER**
císař Nero | *Quo vadis*
- **SILVIE KROPÁČOVÁ – pro umělce do třiceti let**
Alison | *Fun Home*

ČESTNÝ ČLEN DJKT

- **JAN PRÝMEK** – bývalý vedoucí výroby kostýmů
- **JIŘÍ ŽALUD** – emeritní sólista a šéf baletu DJKT

Martín Otava,
Klára Kuchinková

Jan Prýmek

Jarmila Hruškociová, Jiří Žalud

Philippe Castagner

Ivana Veberová

Ivana Veberová, Jana Foff Tetourová,
Tomáš Kořínek, Joseph Gansert

Protože Stanislava Topinková Fořtová měla během udílení cen představení v Novém divadle, byla jí cena předána po skončení muzikálu *Donaha!*

Silvie Kropáčová,
Jozef Hruškoci

Nikdy si nemůžete říct, že váš hlas je perfektní

Joseph Gansert – barytonista specializující se na Verdiho a Pucciniho díla pochází z Dingmans Ferry v Pensylvánii, v současné době žije se svou ženou Nicole v Bronxville ve státě New York. Ve středu 28. září ho mohlo plzeňské publikum vidět v sólu v Beethovenově *Symfonii č. 9 d moll S Ódou na radost*, která byla uvedena při příležitosti 120 let od otevření Velkého divadla. A protože tento nadaný zpěvák vážil do Plzně velmi dlouhou cestu, nemohli jsme si nechat ujít možnost ho vyzpovídat.

Máte za sebou koncert v plzeňském Velkém divadle. Jaký dojem ve vás zanechal?

Jsem nesmírně potěšen, že jsem měl možnost zpívat ve vašem krásném divadle s tak úžasnými hudebníky a zpěváky. Byla to pro mě velká čest a jsem za to moc vděčný. Ohromila mě nejen krása obou divadel – nového i starého, ale i samotné město. Plzeň je velmi okouzující a byla radost v ní tři dny pobývat. Byl to pro mě opravdu silný zážitek a ještě jednou děkuji za pozvání.

Kdo vás přivedl k hudbě a komu nejvíce vděčíte za to, co dnes umíte?

V dětství a dospívání jsem vystupoval s pěveckým sborem a také v muzikálech, ale nikdy jsem hudbu nebral příliš vážně. Svou první operu jsem viděl až na univerzitě, kde jsem studoval matematiku. Tou operou byl Verdiho *Rigoletto*. Byl jsem naprosto ohromen a okamžitě jsem věděl, že to je to, co chci v životě dělat. Jak jsi jistě dokázete představit, má rodina zpočátku nebyla příliš nadšená, ale nyní jsou moji největšími podporovateli. Bez nich, mé neuvěřitelné manželky a bez jejich neustálé podpory a povzbuzování bych na jevišti nikdy nestál. Za hodně také vděčím svým pedagogům, především Braedenu Harrisovi, se kterým pracuji každý týden, abych se stále zlepšoval a rozvíjel. Myslím, že neexistuje hranice, kdy si můžete říci, že je váš hlas perfektní. Vždy je co vylepšovat a zdokonalovat. Má láska k opeře a k publiku je obrovská a vždy chci na jevišti předvést to nejlepší.

Jaké role jste zatím ztvárnil a které jsou vaše „nej“?

V posledních několika letech jsem měl možnost hrát velké role ve Verdiho a Pucciniho operách. Mými zatím nejoblíbenějšími rolmi jsou Scarpia z *Toscy* a Giorgio Germont z *La traviaty*. Na obou rolích jsem tvrdě pracoval a soustředil se i na ty nejmenší drobnosti, které dávají těmto významným postavám větší rozměr. Myslím, že na jevišti se to osvědčilo a publikum přijalo můj výkon s nadšením.

Máte za sebou i několik soutěží, jaké vám přinesly zkušenosti?

Soutěže mají jistě v operním světě své místo, ale pro mě to byl asi nejméně umělecký zážitek, který jsem jako zpěvák zatím měl. Zaspívat jednu árii ještě neznamená, že zvládnete zaspívat a zahrát celou roli.

V minulosti jste se zúčastnil programu Opernfest Prague, který nabízí další příležitosti ve vzdělávání, vystupování a v profesním rozvoji pro zpěváky z různých koutů světa. Jak jste se o programu dozvěděl a jaké na něj máte vzpomínky?

foto soukromý archiv

Poprvé jsem se o tomto programu dozvěděl od kamarádky. Kvůli pandemii covidu se můj příjezd o dva roky opozdil, ale nakonec jsem mohl letos v dubnu přijet. Nikdy předtím jsem v Praze nebyl a už jen návštěva města byla úžasná. Workshopy na mě udělaly obrovský dojem, zejména práce s Martinem Otavou, jenž mi hned při naší první lekci dal velmi cenné rady, které mě jako zpěváka posunuly a pomohly mi dostat se na další uměleckou úroveň. Součástí jsou i skupinové aktivity s cílem navázat kontakty a přátelství s interprety z celého světa. Becca Convisor, ředitelka Opernfest Prague, vytvořila špičkový program a pro mě to byla zdaleka nejlepší zkušenost, kterou zatím s podobnými programy mám.

Vidíte nějaké zásadní rozdíly v „operním světě“ mezi USA a Českou republikou?

V České republice je mnohem více divadel, která uvádějí operu. Obecně zde máte daleko větší přístup k vážné hudbě než my. Přestože v USA je mnoho velkých a významných divadel, chybí nám místní a regionální divadla, což znesnadňuje zpěvákům a hudebníkům rozvoj jejich kariéry. Mám to štěstí, že žiji poblíž New Yorku, kde je několik menších souborů, ale v naší zemi je to spíše výjimka.

Většina mladých lidí považuje operu za nudnou záležitost. Čím byste je nalákal, aby opeře dali šanci?

Pro mě neexistuje silnější a krásnější zážitek než slyšet nezesílený hlas operního pěvce společně s hudbou z orchestru, to vše umocněné krásnými kulisami a kostýmy, tancem... Takové představení vás dokáže na několik hodin odtrhnout od každodenních starostí.

Co byste opeře jako uměleckému oboru přál?

Přál bych si, abychom zůstávali věrní kořenům opery, zejména neamplifikovanému zpěvu. A také abychom se všichni co nejvíce snažili oslovovat širokou veřejnost a získávat její zájem, aby i nadále mohly tyto nadčasové skladby zůstat naživu.

Děkuji za rozhovor.

Petr Urban

Činohra má od letošní sezóny novou posilu! Je jí herec Petr Urban. Narodil se v Praze, vystudoval herectví na DAMU (2021), absolvoval titulní roli v Čechovově *Platonovovi*. Spolupracoval s Činoherním klubem (*Tanec bláznů*, režie L. Smoček), se spolky Distheatranz nebo Pomezí. Prince Vítka ztvárnil ve filmu Zdeňka Trošky *Zakleté pírkó*. Sezónu 2021/2022 strávil v Západočeském divadle v Chebu, kde ho stále můžete vidět v roli Billa Starmena v *Obchodníkovi s deštěm*. Můžete se na něj vypravit také do Prahy, kde hraje v kabaretu Karameloun spolku Ductus Deferens a v Městských divadlech pražských (*Hamlet*, *Roberto Zucco*). Na plzeňských jevištích Petr prozatím vystupuje v inscenacích *Lindauer? Pákehá!* a *Klapzubova jedenáctka*.

foto Plzeňský kraj

S činohrou DJKT se nudit nebudete

Ještě o kousek blíže budou diváci činohernímu souboru s novým podcastovým kanálem s hravým názvem Čin&hra, který několikrát měsíčně přináší poutavé informace ze zákulisí činohry DJKT. Témata podcastů se dají rozdělit do tří tematických okruhů. Jedním z nich jsou *Dramaturgické úvody* přibližující vybrané inscenace z repertoáru souboru, druhý, *Paměť činohry*, se zaměřuje na významné momenty, etapy a osobnosti plzeňské činohry a ve třetím s názvem *Dialog* zvou herci Jana Ondrušková a Libor Stach své kolegy ze souboru i hosty k poutavým rozhovorům. Autorem celého konceptu je herec Libor Stach, autory scénářů, moderátory či průvodci jednotlivými díly budou vedle něj dramaturgové činoherního souboru – Zdeněk Janál a Klára Špičková, herečka Jana Ondrušková a další přizvaní hosté z řad odborné veřejnosti.

První díly, které najdete na webových stránkách divadla – v kategorii multimédia, na Soundcloudu a Spotify (v budoucnu i na ostatních podcastových platformách jako Google a Apple Podcasts), se věnují legendě českého divadla Ladislavu Smočkovi, světově známému historickému thrilleru *Čarodějky ze Salemu* uváděnému na Nové scéně nebo přinášejí rozhovor nabitý humorem s hercem Michalem Štěrbou. Osobitý herec v současnosti exceluje v komediích *Španělská muška*, *Pravda*, *Brouk v hlavě* a poetických *Postřiznách* jako svérázný Pepin.

Česká mše vánoční

Po roce se na jeviště Velkého divadla vrací neodmyslitelná součást českých Vánoc – *Česká mše vánoční* Jakuba Jana Ryby často uváděná v kostelech a koncertních sálích. Ve Velkém divadle ji ale v režii Tomáše Ondřeje Pilaře uvidíte ve scénické podobě, tedy se scénou a kostýmy, které jí dávají nový rozměr. Tradice každoročního uvádění tohoto díla v době vánoční byla započata minulý rok, a pokud si chcete vychutnat i Vy vánoční atmosféru této nesmrtelné skladby, navštivte jednu ze tří plánovaných repríz – 15. prosince a 6. ledna od 19.00 a 18. prosince od 14.00 ve Velkém divadle.

Jana Piorecká

Dvorana slávy přivítala Janu Kubátovou

Ve středu 12. října 2022 se Dvorana slávy hejtmana Plzeňského kraje rozrostla o další tři osobnosti. Hejtman Rudolf Špoták přivítal mezi 40 výjimečných osob, které byly zvoleny v předešlých jedenácti ročnících, herečku Janu Kubátovou, tenistku Barboru Strýcovou a onkologa profesora Jindřicha Fínka. Jana Kubátová patří k herečkám, které s lehkostí ztvární role komediální i tragické. Ani v jednom z případů nemá divák sebemenší pochybnosti jejímu herectví uvěřit. „Oceněním úspěšné tenistky, herečky a uznávaného lékaře si připomeneme, že se vyplatí dělat svoji práci poctivě, věnovat jí čas a energii, být vtrvalý a nenechat se někdy odradit drobnými neúspěchy nebo nepřízní okolností. Jsou to lidé, jejichž životy jsou pak vzorem nám všem,“ uvedl hejtman Rudolf Špoták.

Tomáš Kořínek

Vstupte do nového roku s DJKT, Shakespearem a smíchem

Není nadto začít silvestrovskou noc v báječné společnosti a veselým programem. Právě proto divákům nabízíme příležitost strávit poslední den v roce s největším dramatikem světové literatury – přesněji u dvou velmi vydařených komedií s ním spjatých – jedna je taneční, s příběhem od Shakespeara, ta druhá muzikálová o Shakespearovi. Ve Velkém divadle uvedeme od 15.00 zdařilou, cenami ověřenou taneční adaptaci komedie *Zkrocení zlé ženy* a na Nové scéně od 19.00 uvidíte bláznivou broadwayskou show *Něco shnilého!*, která vypráví příběh Nicka Prcky, jenž touží být minimálně tak slavný jako jeho sok William Shakespeare. Humorem nabitý muzikál rozmarně mísí alžbětinský svět s tím současným a určitě bude tím pravým pro silvestrovský večer.

Jan Hnyk, Amir Khan

Jarmila Hruškociová, Gaëtan Pires

Lukáš Ondruš, Jozef Hruškoci

Miroslav Hradil, Sara Aurora Antikainen, Corinne Cox

Sněhurka

Přesně 18. ledna 2023 se vrátí na jeviště Malé scény taneční adaptace známého pohádkového příběhu o Sněhurce a sedmi trpaslících. Balet vytvořila na původní hudbu Gabriely Vermeleho choreografka Alena Pešková, která se sice při své tvorbě nechala inspirovat dílem bratří Grimmů, hororové scény však raději vypustila. Na druhou stranu ale nechtěla kopírovat ani líbeznou a tolik známou Disneyho verzi. Vzniklo tak originální pojetí slavného příběhu, ve kterém je hlavním motivem boj dobra a zla a které jistě zaujme nejen malé diváky. V hlavní roli Sněhurky diváci uvidí Abigail Baker a samozřejmě nebude chybět ani sedm trpaslíků v podání žáků Baletní školy DJKT.

Koncert Jsme muzikál! ve Velkém divadle

Ve středu 21. září rozezněl Měšťanskou besedu nový speciální koncert muzikálového souboru DJKT s tradičním názvem *Jsme muzikál!* Program tentokrát tvořily slavné hity z muzikálů, které diváci na plzeňských jevištích dosud neviděli a v nejbližší době ani neuvidí. Večerem jedinečným způsobem provedl Martin Šefl, který stejně jako všichni ostatní účinkující sklídl obrovský aplaus publika. Pro velký ohlas se proto DJKT rozhodlo koncert zopakovat, tentokrát ovšem na domácí půdě. Po dvouleté pauze se tak muzikálový soubor 5. února příštího roku alespoň na jeden večer opět vrátí do Velkého divadla a s ním i repríza úspěšného koncertního programu.

foto Jan Růžička

Nakročeno k derniéře

V neděli 4. prosince rozehraje činoherní soubor naposledy *Neapolskou chorobu* Karla Steigerwalda. Bolestná i vtipná tragigroteska se odehrává po velké katastrofě, která zásadně změnila chod světa, a vypráví příběh Komořího, jenž si přijel léčit na podřadnou kliniku obyčejné zažívací potíže, které si ovšem diagnostikuje jako interesantní pohlavní chorobu. Druhá prosincová derniéra se bude týkat opery *Alceste*. V sobotu 10. prosince mají tak diváci poslední možnost zhlédnout příběh o manželce smrtelně nemocného krále Adméta, která je připravena obětovat svůj život za život svého chotě, s hudbou jednoho z nejvýznamnějších reformátorů tohoto žánru – Christopa Willibalda Glucka. Do konce sezóny se pak plzeňské divadlo rozloučí i s balety *Lady Macbeth – 1865* a *Don Quijote*, operou *Korunovace Poppey*, činohrou *Postržiny* a muzikálem *Elisabeth*.

Alceste (2022)
foto Martina Root

Výstava 120 let Velkého divadla

Divadlo J. K. Tyla si letos připomíná výročí 120 let od otevření Velkého divadla. Při této příležitosti uspořádalo výstavu, která mapuje nejen historii této novorenesanční budovy, ale také odhaluje, co původně stálo na jejím místě, co náročnému a mimořádně nákladnému stavebnímu projektu předcházelo a jak mohlo divadlo vypadat, kdyby město zvolilo jiný architektonický návrh. Výstava byla slavnostně zahájena 27. září 2022, tedy ve stejný den, kdy bylo Velké divadlo před 120 lety otevřeno, a potrvá do konce roku. Vernisáž moderoval Marek Mikulášek, její program doplnily všechny umělecké soubory ukázkami z tehdejšího repertoáru i z chystaných premiér současnosti. Výstava je rozdělena do dvou částí – první je umístěná na jižní terase Velkého divadla, druhá se nachází uvnitř Velkého divadla a je přístupná zdarma vždy hodinu před představením.

90 obrazů k nedožitým 90. narozeninám Jiřího Kovaříka

Od 1. listopadu až do konce roku je ve foyer Nové scény k vidění rozsáhlá výstava zdejšího rodáka Jiřího Kovaříka. Jak sám název výstavy napovídá, můžeme se těšit na 90 autorových obrazů, které přinesou průřez jeho tvorbou a budou pomyslně rozděleny do několika částí. Jiří Kovařík (* 1932) patří k předním osobnostem českého výtvarného umění 2. poloviny 20. století. V Plzni prožil v podstatě celý svůj život a má zde také místo posledního odpočinku († 1994). Ani on sám, ani jeho tvorba však rozhodně netrpěli jakýmkoliv syndromem regionalismu, naopak – převládala trvalá snaha soustavně překračovat pomyslné hranice územní, duchovní i myšlenkové. Výstava je přístupná zdarma vždy hodinu před představením na Nové scéně.

Průvod Vendelín posedmé otevřel kulturní sezónu v Plzni

Po dvouleté „covidové“ pauze Divadlo J. K. Tyla opět vyzvalo všechny kulturní a divadelní příznivce, aby se připojili k Průvodu Vendelín a symbolicky tak otevřeli novou divadelní sezónu. Průvod vyšel 6. září z Mlýnské strouhy a volným krokem došel k Velkému divadlu, kde byl připraven asi hodinový program v podání všech uměleckých souborů a divadelní stezka s úkoly a drobnými dárky pro děti. Umělecký program zahájila za soubor opery Radka Sehnoutková a Ivana Veberová s úryvky z operety *Netopýr a Kajetán* – dětský sbor opery DJKT. Balet potěšil diváky duety z pohádky *Princezna se zlatou hvězdou* v podání Sary Aurory Antikainen a Gaëtana Pirese a Kateřiny a Petruccia ze *Zkrocení zlé ženy*, které ztvárnili Kristina Pires a Richard Ševčík. Činoherní soubor přivítal novou divadelní sezónu písněmi a tancem HAKA z inscenace *Lindauer? Pákehā!* a soubor muzikálu celý program uzavřel ukázkami z aktuálního a připravovaného repertoáru včetně muzikálu *Kozí válka* nebo pohádky *Co takhle svatba, princí?*

První ročník průvodu se uskutečnil v roce 2014 a jméno získal po významné osobnosti plzeňské kultury – Vendelínu Budilovi, který v roce 1902 stál u otevření Velkého divadla a jako jeho ředitel zde působil deset let. Proto účastníci s sebou

Richard Ševčík, Kristina Pires

nesou v čele průvodu trojrozměrnou podobiznu Vendelína Budila stylizovanou podle jeho nejslavnější role – Krále Leara, kterou Budil jako herec nastudoval celkem třikrát. V čele průvodu vystoupil letos jako Vendelín Budil herec Josef Nechtuný, který tak přebral štafetu po bývalém kolegovi Janu Holíkovi.

Monika Šváblová rekordmankou!

Hned na začátku divadelní sezóny se mi herečka Monika Šváblová hrdě pochlubila, že v plzeňském divadle právě zahájila svoji pětapadesátou sezónu. Nutno dodat, že bez přerušení. Snažili jsme se vyzkoumat, jestli zde byl v angažmá někdo déle, ale zřejmě ne, a to nejen přímo v herecké profesi. Dá se tak říct, že Monika v této věrnosti „jednomu podniku“ dosáhla prvenství. Do angažmá nastoupila v roce 1968 hned po absolutoriu DAMU, k čemuž říká: „Upřímně – řekla jsem si tehdy, že tak rok, dva budu v Plzni a pak půjdu zpátky do Prahy, za rodiči a sourozenci. Plzeň na mne tehdy působila šedivě, špinavě, jako depresivní mrtvé město. A moje maminka byla nešťastná, že jsem pryč. Tvrdila, že doma je člověk tam, kde se narodil. Jenže tu byli výborní herci, v souboru jsme si rozuměli. Byla jsem pyšná na to, že mě přijali a že moji kolegové se stali i mými přáteli. A pak... vše rozhodla role Manon. Rytiře des Grioux hrál Pavel Pavlovský. Láska mezi Manon a rytířem des Grioux nemůže nevzniknout! Nemohlo to dopadnout jinak. A bylo rozhodnuto.“

s Miroslavem Horníčkem (Setkání s Veronikou, 1980)

Po celou dobu své herecké kariéry patří Monika Šváblová k silným oporám plzeňské činohry. Za tu dobu zde nastudovala přes sto osmdesát rolí širokého spektra. Jmenujme zejména ty ze shakespearovského repertoáru: Julii, Desdemonu, Jessicu, Violu, Gertrudu nebo postavy velkých dramatických osudů: Blanche v *Tramvaji do stanice Touha*, miliardářku Claire v *Návštěvě staré dámy*, Markýzu de Merteuil v *Nebezpečných vztazích*, Mary v *Cestě dlouhým dnem do noci* nebo vrchní sestru Ratchedovou (*Kde kukačka hnízdo má*), královnu Eleanoru (*Lev v zimě*) a Violet Westovou (*Srpen v zemi indiánů*). Zapomenout nemůžeme ani na stěžejní role v dramatech Michaila Čechova – na herečku Arkadinovou v *Rackovi* a Raněvskou ve *Víšňovém sadu*. Miroslav Horníček přímo pro ni napsal hru *Setkání s Veronikou*, v níž pak společně účinkovali. Toho si Monika vždy považovala: „Když se otevřela opona, Horníček seděl na jevišti a neřekl ještě ani slovo a už se ozval neuvěřitelný aplaus. A já? Já jsem trpěla strašnou trémou.“ Role přímo na tělo jí psal také Antonín Procházka.

Tartuffe (2018)

Zajímavostí pak je, že Monika Šváblová pronikla i do souboru plzeňského muzikálu – v současné době ztvárňuje role Bábí v *Billym Elliotovi* a Paní Higginsovou v *My Fair Lady* – a dokonce i do opery (Barbora Krušinová v *Prodané nevěstě*). Ano, Monika má ráda výzvy a nebojí se jich! A co jí k tomu pohání?: „Divadlo беру jako perfektní duševní a fyzický trénink, nutí mě být pořád v kondici. Pro člověka mého věku je to nesmírně důležité. Miroslav Horníček říkal, že člověk stárne, když přestane žasnout, když přestane být dychtivý. Já bych ještě přidala, když přestane být zvědavý. To je to, co mě žene dál. Zvědavost.“

Srpen v zemi indiánů (2013)

V současné době můžete Moniku Šváblovou vidět dále ve *Španělské mušce*, *Vánocích na poušti*, v pohádce *Chytrá horákyň*, v *Čarodějkách ze Salemu* a nejnověji v inscenaci *Jednou hole, jednou na nože* nebo v obnovené *Pasti na myši*.

Přeji Monice mnoho zdaru a úspěchů do dalších sezón!

Zdeněk Janál

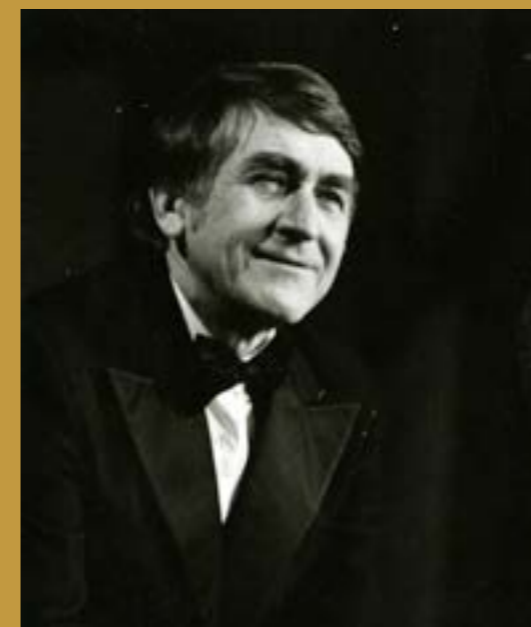
Jevhen Šokalo

V lednu to bude rovných 25 let, co svým uměním těší diváky opery sólista souboru Jevhen Šokalo, který pochází z ukrajinského města Lvov. Po studii na konzervatoři a Hudební akademii působil v Národní opeře v Kyjevě. Osud ho přivedl do České republiky v roce 1993, kdy se stal sólistou opery Jihočeského divadla v Českých Budějovicích, o pět let později byl angažován jako sólista Divadla J. K. Tyla, na jehož scénách ztvárnil mimo jiné Vodníka ve Dvořákově *Rusalce*, Dikojeho v Janáčkově *Kátě Kabanové*, Mefistofela, Attilu a Borise Godunova ve stejnojmenných operách, Ramfise ve Verdiho *Aidě*, Purkrabího ve Dvořákově *Jakobínovi*, knížete Gremina v Čajkovského *Eugenu Oněginovi* či Kecala v *Prodané nevěstě*. Dlouhodobě spolupracuje se Státní operou, s Janáčkovou operou v Brně a v posledních letech i s operou Národního divadla v Praze. Hostoval ve Francii, Belgii, Bulharsku, Švýcarsku, Německu, Severní Koreji, Kanadě, Rakousku, Polsku, Chorvatsku a v Japonsku. V poslední době na plzeňském jevišti slavil úspěchy v inscenacích *Netopýr* jako ředitel věznice Frank, ve *Věci Makropulos* v roli Doktora Kolenatého (na fotografii) a v *Italce* v Alžiru jako velitel alžírských korzárů Haly.

-mar-

Věc Makropulos (2021)
foto Martina Root

Karel Tišnovský

Poslední den v roce uplyne 100 let od narození dlouholetého sólisty plzeňské opery Karla Tišnovského, jenž ještě během své kariéry, kterou ukončil až 10. listopadu 2002 jako sluha Bolton v *Pytlákově schovance*, vstoupil mezi legendy Divadla J. K. Tyla. Na jevištích plzeňského divadla vytvořil na dvě stovky výrazných postav. Diváci ho obdivovali jako Eisensteina v *Netopýrovi*, Villona v *Králi tuláků*, Fernanda de Champlatreux a Floridora/Célestina v *Mam'zelle Nitouche*, Hraběte Luxemburga ve stejnojmenné operetě, Bola v *Polské krvi*, kterého hrál ve čtyřech nastudováních, i v jeho rolích nejmilejších, jimiž byli Don Quijote v *Muži jménem La Mancha* a profesor Higgins v *My Fair Lady*, za jehož ztvárnění získal v roce 1967 Cenu dramatických umělců. Karel Tišnovský se uplatnil i jako režisér inscenací *Země úsměvů*, *Boccacio*, *Netopýr* a *Polská krev*, jež se stala jeho největší operetní láskou. Charismatický a nezapomenutelný herec zemřel v červenci roku 2007.

-mar-

Alena Rybková

Alena byla nepřehlédnutelná osobnost. Nejen svým vzrůstem, ale především tím, co vyzařovala. Byla to inteligence, vnitřní klid a sebejistota. To všechno pramenilo ze znalosti vlastní profese. Ovládala všechno, co se týkalo vlásenkářských a kašéřských prací. Do Plzně přišla v roce 1965 z Prahy. Deset let pracovala jako vedoucí pánské vlásenkárny. Aktivní byla do roku 2000. Potom ještě pravidelně spolupracovala s českým i zahraničním filmem. Její velikou láskou byly koně. Jeden čas dokonce vlastnila dvě tato inteligentní zvířata. Alena Rybková ukončila svůj naplněný život v 77 letech.

Marie Caltová

Plzeňáci doma neseďí

Všechny akce v Plzni na jednom místě

- dokonalý přehled, co se kde a kdy děje v Plzni a okolí
- vyhledání podle druhu akce, termínu nebo v kombinaci obojího
- u placené akce stránka nabízí proklik přímo k zakoupení vstupenky

Navštivte online kalendář
akce.plzen.eu

DJKT•

DIVADLO J. K. TYLA V PLZNI

VÁNOČNÍ BALÍČKY DJKT

DARUJTE NÁDHERNÝ ZÁŽITEK...

NOVINKA! Připravili jsme pro Vás balíčky vybraných představení, kterými můžete obdarovat své blízké nebo udělat radost sami sobě. Zakoupením balíčku získáte vstupenky na tři představení s 20% slevou. Cena vstupenek v rámci balíčku je tak vždy výhodnější, než kdybyste je kupovali jednotlivě.

BALÍČEK VB I.

PRODANÁ NEVĚSTA | 3. 1. 2023

LABUTÍ JEZERO | 21. 2. 2023

MY FAIR LADY | 20. 4. 2023

BALÍČEK VB II.

SUNSET BOULEVARD | 4. 1. 2023

POSTŘIŽINY | 28. 2. 2023

NABUCCO | 26. 4. 2023

BALÍČEK MALÁ SCÉNA – VB III.

KYTICE | 19. 1. 2023

JEDNOU HOLE, JEDNOU NA NOŽE | 18. 2. 2023

SWEENEY TODD | 30. 3. 2023

BALÍČEK ČINOHERNÍ – VBČ

ČARODĚJKY ZE SALEMU | 14. 1. 2023

PAST NA MYŠI | 16. 2. 2023

R.U.R. | 29. 3. 2023

BALÍČEK POHÁDKOVÝ – VBP

(OD 17.00)

CHYTRÁ HORÁKYNĚ | 27. 1. 2023

O RUSALCE | 12. 3. 2023

SNĚHURKA | 7. 4. 2023

RV
FASHION STYLE

Firma **RV FASHION STYLE** se zaměřuje na malo-sériové kolekce pánské a dámské módy. Nabídka firmy **RV FASHION** je opravdu široká, poslední roky firma expanduje i na poli volnočasové módy. Do sortimentu patří volnočasová pánská saka, jeansy, módní trendy kalhot, šatů a v neposlední řadě i sportovní móda.

RV FASHION to je prověřená kvalita, která se stala tradicí firmy. Výrobky RV jsou zpracovávány mistrovským vypracováním s důrazem na detail. Firma používá ty nejkvalitnější materiály od renomovaných světových textílek z Itálie a Portugalska. Za 15 let působení na trhu si našla své věrné zákazníky na českém i slovenském trhu. Firma obléká managementy firem a bank České republiky, ale hlavně vás zákazníky. Do jejího sortimentu patří pánská a dámská móda, jako jsou obleky, saka, kalhoty, pláště, košile, kravaty a oděvní doplňky. Jak říká majitel firmy René Volek, naše firma vás obleče od hlavy až k patě.

TŘI SCÉNY PLNÉ EMOCÍ

OPERA ČINOHRA MUZIKÁL BALET

DJKT.
DIVADLO J. K. TYLA V PLZNI

PROGRAM 2022 PROSINEC

VELKÉ DIVADLO

01. Čt	11:00-13:20	Postřižiny	zadáno
02. Pá	19:00	Louskáček	VD4
03. So	19:00-21:10	Stvoření	CZ, DE, TIT V05 sen.
04. Ne	10:30-11:30	Operní matiné V. Nastupující operní hvězdy	OM foyer
	16:00-18:30	Neapolská choroba	K6 demiéra
05. Pá		nehraje se	
06. So		nehraje se	
07. St	11:00-13:15	Don Quijote	zadáno
08. Čt	19:00-20:30	Pravda	VD3 sen.
09. Pá	19:00-20:30	Pravda	za 21. 10.
10. So	19:00-21:50	Alceste	CZ, DE, TIT H demiéra
11. Ne		nehraje se	
12. Po	16:00	Divadelní prohlídka	
13. Út		nehraje se	
14. St		nehraje se	
15. Čt	19:00	Česká mše vánoční	DE, TIT 120 VD
16. Pá		nehraje se	
17. So	18:30	Lektorský úvod – Past na myši	foyer
	19:00-21:00	Past na myši	obnovená premiéra
18. Ne	14:00	Česká mše vánoční	DE, TIT
19. Po		nehraje se	
20. Út	19:00	Kajetán – Vánoční koncert	
21. St	10:00-12:00	Lindauer? Pákehã!	zadáno
	19:00	Louskáček	
22. Čt		nehraje se	
23. Pá		nehraje se	
24. So		nehraje se	
25. Ne		nehraje se	
26. Po		nehraje se	
27. Út	17:00	Louskáček	
28. St	19:00-21:10	Brouk v hlavě	
29. Čt	19:00-21:30	Italka v Alžiru	CZ, DE, TIT Z sen.
30. Pá	19:00-21:00	Past na myši	Č
31. So	15:00-17:00	Zkrocení zlé ženy silvestrovské představení s přípitkem!	

NOVÁ SCÉNA

01. Čt		nehraje se	
02. Pá	19:00-21:10	Španělská muška	K8
03. So	19:00	Kozí válka	
04. Ne	10:30-12:00	Muzikálové matiné Kristýny Bečvářové	MM foyer
	19:00	Kozí válka	NS6
05. Pá		nehraje se	
06. Út	19:00-21:10	Španělská muška	K1
07. St	11:00-13:15	R.U.R.	zadáno
	19:00-21:15	R.U.R.	sen.
08. Čt		nehraje se	
09. Pá	19:00-21:45	Elisabeth	K7
10. So	19:00-22:10	My Fair Lady	K5
11. Ne	16:00-19:10	My Fair Lady	
12. Po	16:00	Divadelní prohlídka	
13. Út	19:00-22:10	My Fair Lady	KMD
14. St		nehraje se	
15. Čt	19:00-21:10	Klapzubova jedenáctka	NS3
16. Pá	19:00-22:00	Billy Elliot	
17. So	19:00-22:00	Billy Elliot	
18. Ne	14:00-16:20	Lady Macbeth – 1865	OS sen.
19. Po		nehraje se	
20. Út	11:00-13:10	Klapzubova jedenáctka	zadáno
21. St		nehraje se	
22. Čt		nehraje se	
23. Pá		nehraje se	
24. So		nehraje se	
25. Ne		nehraje se	
26. Po		nehraje se	
27. Út		nehraje se	
28. St	19:00-21:20	Quo vadis	DE, TIT NS2 sen.
29. Čt	19:00-21:15	Vánoce na poušti	K3
30. Pá	19:00-22:00	Billy Elliot	
31. So	19:00-22:00	Něco shnilého! silvestrovské představení s přípitkem!	

MALÁ SCÉNA

01. Čt	19:00-21:50	Sweeney Todd	
02. Pá	17:00-19:50	Sweeney Todd	
03. So	19:00-21:20	Jednou hole, jednou na nože	
04. Ne	15:00-16:35	Princezna se zlatou hvězdou	
	18:00-19:35	Princezna se zlatou hvězdou	
06. Út	19:00-20:40	FUN HOME	zadáno
07. St	19:00-20:40	FUN HOME	
08. Čt	10:00-11:00	O Rusalce	zadáno
09. Pá	10:00-10:50	O Jeničkovi a Mařence	zadáno
10. So	19:00-21:15	Králičí nora	
11. Ne	15:00-16:00	Chytrá horákyňe	
	17:00-18:00	Chytrá horákyňe	
13. Út	11:00-12:15	Vyhoďte ho z kola ven	zadáno
	19:00-20:15	Vyhoďte ho z kola ven	
14. St	19:00-21:15	Enigmatické variace	
15. Čt	18:00	Setháni s činohrou na téma Past na myši	foyer
16. Pá	11:00-12:10	Kytice	zadáno
	17:00-18:10	Kytice	
18. Ne	15:00-16:00	O Jeničkovi a Mařence	J3
	17:00-18:00	O Jeničkovi a Mařence	J4
20. Út	19:00-20:50	Green Day's American Idiot	Z, H
21. St	17:00-18:00	O Rusalce	
29. Čt	17:00-18:50	Green Day's American Idiot	Z, H
30. Pá	17:00-18:00	O Rusalce	

TŘI SCÉNY PLNÉ EMOCÍ

OPERA ČINOHRA MUZIKÁL BALET

DJKT.
DIVADLO J. K. TYLA V PLZNI

PROGRAM 2023 LEDEN

VELKÉ DIVADLO

01. Ne		nehraje se	
02. Po		nehraje se	
03. Út	19:00-22:00	Prodaná nevěsta	DE, TIT VB1 sen.
04. St		nehraje se	
05. Čt	19:00-21:30	Italka v Alžiru	CZ, DE, TIT sen.
06. Pá	19:00-20:15	Česká mše vánoční	DE, TIT
07. So	19:00	Louskáček	VD6
08. Ne	16:00-18:20	Postřižiny	
09. Po		nehraje se	
10. Út	19:00	Louskáček	VD1
11. St	19:00-21:00	Past na myši	
12. Čt		nehraje se	
13. Pá	19:00-21:10	Stvoření	CZ, DE, TIT VD4 sen.
14. So	19:00-22:00	Dalibor	DE, TIT H sen.
15. Ne		nehraje se	
16. Po		nehraje se	
17. Út		nehraje se	
18. St	19:00	Louskáček	VD2
19. Čt	19:00-21:20	Postřižiny	K3
20. Pá	19:00-22:00	Dalibor	DE, TIT VD7 sen.
21. So	19:00-21:00	Lindauer? Pákehã!	K5 sen.
22. Ne	14:00-16:00	Lindauer? Pákehã!	OS sen.
23. Po		nehraje se	
24. Út		nehraje se	
25. St	19:00-21:10	Brouk v hlavě	
26. Čt		nehraje se	
27. Pá		nehraje se	
28. So	18:30	Lektorský úvod – Armida	foyer
	19:00	Armida	DE, TIT premiéra P
29. Ne	19:00-20:30	Pravda	VD6 sen.
30. Po		nehraje se	
31. Út	19:00-21:15	Don Quijote	K1 sen.

NOVÁ SCÉNA

01. Ne		nehraje se	
02. Po		nehraje se	
03. Út	19:00-21:45	Sunset Boulevard	NS1
04. St	19:00-21:45	Sunset Boulevard	VB2
05. Čt		nehraje se	
06. Pá		nehraje se	
07. So	19:00-22:10	My Fair Lady	K7
08. Ne	14:00-17:10	My Fair Lady	
09. Po		nehraje se	
10. Út	19:00-21:15	Vánoce na poušti	K1
11. St	19:00-21:50	Netopýr	DE, TIT K2 sen.
12. Čt	19:00	Kozí válka	NS3
13. Pá	19:00	Kozí válka	NS4
14. So	19:00-21:40	Čarodějky ze Salemu	VBČ sen.
15. Ne	16:00-19:00	Netopýr	DE, TIT K6 sen.
16. Po		nehraje se	
17. Út	11:00-13:10	Klapzubova jedenáctka	zadáno
	19:00-21:10	Klapzubova jedenáctka	zadáno
18. St	11:00-13:10	Klapzubova jedenáctka	zadáno
19. Čt	19:00	Kozí válka	
20. Pá	19:00-21:10	Španělská muška	sen.
21. So	19:00-21:20	Quo vadis	DE, TIT NSS sen.
22. Ne	14:00-17:00	Billy Elliot	
	19:00-22:00	Billy Elliot	
23. Po		nehraje se	
24. Út	11:00-13:15	R. U. R.	zadáno
25. St	19:00-21:20	Lady Macbeth	KMD sen.
26. Čt	11:00-13:20	Lady Macbeth	zadáno
27. Pá	19:00-21:45	Elisabeth	
28. So		nehraje se	
29. Ne	14:00-17:00	Něco shnilého!	D
30. Po		nehraje se	
31. Út	11:00-13:15	R. U. R.	zadáno

MALÁ SCÉNA

05. Čt	10:00-10:50	O Jeničkovi a Mařence	zadáno
06. Pá	19:00-21:15	Králičí nora	
08. Ne	15:00-16:00	O Rusalce	
	17:00-18:00	O Rusalce	
10. Út	19:00-21:50	Sweeney Todd	
14. So	17:00-18:00	Sněhurka	obnovená premiéra
15. Ne	15:00-16:00	Chytrá horákyňe	
	17:00-18:00	Chytrá horákyňe	
18. St	19:00-21:20	Jednou hole, jednou na nože	
19. Čt	19:00-20:10	Kytice	VB3
20. Pá	19:00-20:50	Green Day's American Idiot	CZ, TIT
21. So	17:00-18:50	Green Day's American Idiot	CZ, TIT
22. Ne	15:00-16:00	Sněhurka	J1
	17:00-18:00	Sněhurka	J2
24. Út	19:00-20:40	FUN HOME	
25. St	19:00-20:40	FUN HOME	
26. Čt	10:00-10:50	O Jeničkovi a Mařence	zadáno
27. Pá	10:00-11:00	Chytrá horákyňe	zadáno
	17:00-18:00	Chytrá horákyňe	VBP
28. So	19:00-20:15	Vyhoďte ho z kola ven	sen.
29. Ne	14:00-15:00	Chytrá horákyňe	
31. Út	19:00-21:50	Sweeney Todd	

Pro zakoupení vstupenek využijte následující místa:
- Předprodej DJKT – po-pá 10.00-18.00 – Smetanovy sady 16, Plzeň
- Divadelní pokladny všech tří scén – otevřené vždy hodinu před představením
- všechna prodejní místa Plzeňské vstupenky
- on-line prodej – www.plzenskavstupenka.cz | www.djkt.eu
DJKT si vyhrazuje právo na změnu programu.

Pro zakoupení vstupenek využijte následující místa:
- Předprodej DJKT – po-pá 10.00-18.00 – Smetanovy sady 16, Plzeň
- Divadelní pokladny všech tří scén – otevřené vždy hodinu před představením
- všechna prodejní místa Plzeňské vstupenky
- on-line prodej – www.plzenskavstupenka.cz | www.djkt.eu
DJKT si vyhrazuje právo na změnu programu.

Karel Čapek

R.U.R.

Slavné Čapkovo drama
po delší odmlce opět k vidění na Nové scéně!

Režie **Filip Nuckolls**

Uvádíme 7. prosince a 11. února

Do repertoáru činohry DJKT se na několik málo repríz vrátí Čapkovo slavné drama *R.U.R.*, ve kterém se objevilo vůbec poprvé dnes celosvětově používané slovo robot. Tato hra nastiňuje svět, kdy si roboti, dosud člověku sloužící, uvědomí svou sílu a chopí se moci...

„Nadčasová klasika, kterou se podařilo výborně přesunout do dnešní doby.“

„Je to divadlo vtipné, chytré, aktuální.“

„Perfektní adaptace, která se přizpůsobila době. Vše funguje, jak má.“

z reakcí diváků

